

**2010**

**Podelitev priznanj Srebrni znak na Gorenjskem**  
**Štefan Duh, Judita Slak**

18. decembra, na pravljichen, na sveže zasnežen sobotni večer, smo v Društvu medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Gorenjske podelili priznanja Društva Srebrni znak najbolj zaslužnim kolegicam iz zdravstvenih ustanov s področja Gorenjske. Svečana podelitev se je odvijala v Prešernovem gledališču v Kranju, kjer so bila že osmič po vrsti podeljena priznanja Srebrni znak. Obenem je bila prireditev namenjena tudi slovesnemu zaključku iztekajočega se leta in 54. obletnici ustanovitve Društva.

Svečani dogodek se je pričel s pozdravnim nagovorom predsednice Društva Judite Slak, ki se je zahvalila vsem, ki so v iztekajočem se letu na kakršen koli način prispevali k razvoju in boljšemu delovanju Društva. V nekaj besedah je povzela izvedene aktivnosti v letu, ki se izteka in predstavila načrte za leto, ki prihaja.

Predsednica Zbornice Zveze Darinka Klemenc je v nadaljevanju pohvalila delo Društva in poudarila strpnost vseh članov in članic ter optimistično naravnost v tem kriznem času. Občinstvo se je razvedrilo ob narodni komediji Borisa Kobala Ločeni odpadki, za uvod v svečano podelitev priznanj pa je zapel moški pevski zbor Maj iz Kranja Prešernovo Zdravljico. V nadaljevanju večera sta predsednica Društva Judita Slak in predsednik komisije za priznanja pri DMSBZT Gorenjske Štefan Duh podelila štiri priznanja Srebrni znak. Dobitnice priznanj iz gorenjske regije za leto 2010 so:

**Dragica Jensterle**, medicinska sestra, zaposlena v Psihiatrični bolnišnici Begunje. Obiskovala je srednjo zdravstveno šolo na Jesenicah, ki jo zaključila leta 1973 in se zaposlila v Psihiatrični bolnišnici Begunje, kjer dela še danes. V juniju letošnjega leta je dopolnila 37 let delovne dobe, vsa ta leta je tudi članica Društva medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Gorenjske.

Svojemu delu je Dragica Jensterle iskreno in globoko predana. Z vsakodnevnim delom z bolnikom in svojci prispeva k večji kakovosti, prepoznavnosti in krepitvi vloge zdravstvene nege, saj je ena tistih kolegic, ki svoj poklic – seveda v prenesenem pomenu – pišejo z veliko začetnico. Njeno področje je izvajanje psihiatrične zdravstvene nege na intenzivnih in odprtih oddelkih, kar zahteva od medicinske sestre obilo potrpežljivosti, razumevanja in prijaznosti do bolnikov. Dragičina velika priljubljenost med bolniki dokazuje, da so te lastnosti pri njej izražene v polni meri.

Ob tem je pri svojem delu vztrajna, izrazito vestna in dosledna, tako da uspe na mehak in bolniku prijazen način doseči zastavljene cilje zdravstvene nege, kar je pri duševnih bolnikih pogosto težko. Na bolnike prenaša svojo pozitivno energijo in jih s tem opogumlja ter spodbuja v njihovih težkih trenutkih. Njena osebnostna širina ji omogoča, da vzpostavi pristen stik z bolniki različnih značajev in z različnimi bolezenskimi težavami. Sama je prepričana v izjemen pomen posameznikove odgovornosti za lastno zdravje in to prepričanje uspešno prenaša na bolnike.

Znotraj zdravstvenega tima je Dragica Jensterle izrazito sodelujoča, s svojim poudarjeno pozitivnim odnosom do sodelavcev in nadrejenih prispeva h konstruktivnemu vzdušju. Mlajšim kolegicam in kolegom predstavlja v njihovih začetniških stiskah pravo materinsko oporo. Tudi kot neposredni mentor potrpežljivo in skrbno prenaša svoje znanje in izkušnje na mlajšo generacijo.

Aktivno je delovala v sindikatu medicinskih sester; v okviru civilne zaščite je bila zadolžena za prvo pomoč. Aktivno je sodelovala pri organizaciji kulturnih in tudi športnih aktivnosti namenjenih bolnikom in zaposlenim v Psihiatrični bolnišnici Begunje.

V prostem času se Dragica Jensterle posveča predvsem svoji družini. Kolikor ji dopušča čas, se ukvarja z gorništvom.

Dragica Jensterle je medicinska sestra v tistem pravem smislu, za katerega je značilen stalen in neposreden stik z bolnikom. Predano, dosledno in bolniku prijazno izvaja zdravstveno nego z izrazitim poudarkom na zdravstveni vzgoji. S svojo pozitivno naravnostjo pripomore h konstruktivnemu vzdušju v zdravstvenem timu, kar je osnovni pogoj za uspešno delo z duševnimi bolniki.

**Alenka Rostohar**, višja medicinska sestra, zaposlena v Zdravstvenem domu Jesenice. Rodila se je na Jesenicah, kjer je v letu 1973 končala Srednjo zdravstveno šolo. Šolanje je nato nadaljevala na takratni Višji šoli za zdravstvene delavce v Ljubljani in študij uspešno zaključila leta 1976.

Takoj po zaključku študija se je zaposlila v Zdravstvenem domu Jesenice. Po opravljenem pripravništvu je bila razporejena na delovno mesto patronažne medicinske sestre.

Delo v patronaži jo je in jo veseli. Blizu so ji otroci, starostniki, pacienti s posebnimi potrebami, socialno ogroženi. Vsem zna in zmore prisluhnuti, jim po svoji strokovni usposobljenosti in človeški toplini pomagati. Za človeka v stiski vedno najde čas.

Od leta 2001 je vodja Patronažne službe. Sodelavke jo cenijo, vedno jim je pripravljena pomagati in prisluhnuti.

Poleg rednega dela v patronaži je že več kot 20 let koordinatorka in strokovna sodelavka v Šoli za starše. Šola je s strani mladih staršev zelo dobro obiskana. Pred kratkim so šoli dodali novo vsebino – komunikacijo. Več mesecev je ob prostih sobotah obiskovala predavanja veččin komunikacij, katere podaja bodočim staršem.

Znanje in veščine komunikacije uspešno vpleta v vodenje patronažne službe, delo na pacientovem domu in pri delu v Metadonski ambulanti, v kateri sodeluje že od ustanovitve leta 1998. Delo z odvisniki poteka izven rednega delovnega časa, od medicinske sestre zahteva veliko znanja, potrpežljivosti in truda. Alenka pravi : » Dobra volja se povsod pozna«.

Alenka je vseskozi članica Društva medicinskih sester, babic in zdravstveni tehnikov Gorenjske. Ker je njen obseg dela raznolik, veliko časa, tudi prostega, porabi za strokovno rast.

Kar ji ostane prostega časa ga izrabi za nabiranje novih moči v naravi, poleti rada plava, pozimi smuča. Doma ji dan popestri vnuk Jaka.

**Alojzija Prestor**, diplomirana medicinska sestra, zaposlena v Bolnišnici Golnik – Kliničnem oddelku za pljučne bolezni in alergijo. Svoje otroštvo preživela v Kranju. Pomoč dvema oskrbovankama doma za starostnike z mišično distrofijo pri zagotavljanju vsakodnevnih življenjskih aktivnostih so ji potrdile odločitev, da se vpiše na Srednjo zdravstveno šolo v Ljubljani, ki jo je končala leta 1981. Svoje delovne izkušnje je začela pridobivati leta 1984 v Bolnišnici Golnik - KOPA na pulmološkem oddelku, nadaljevala na internem oddelku in na oddelku za intenzivno nego in terapijo. Delo z življenjsko ogroženimi bolniki je spodbudilo njeno profesionalno rast. Odločila se je za dodatno izobraževanje. Vpisala se je na Visoko šolo za zdravstvo v Ljubljani, kjer je leta 2000 tudi diplomirala. Na intenzivnem odd. je delala kot vodja negovalnega tima. Januarja 2006 je prevzela naloge strokovnega vodja internega pulmološkega oddelka in oddelka za tuberkulozo. Zaradi izrednih organizacijskih sposobnosti je pričela z delom v urgentni ambulanti kot vodilna medicinska sestra. Novo delovno mesto ji je predstavljalo nov strokovni izziv. Leta 2009 je prevzela vodenje bolniškega oddelka, kjer obravnavajo paciente na neinvazivni mehanični ventilaciji.

Njeno poklicno pot zaznamujejo obdobje strokovne rasti, delovanje v krovni organizaciji, strokovni sekciji in pedagoško delo.

V okviru diplomskega dela je opravila raziskovalno nalogo, v kateri je analizirala zadovoljstvo bolnikov z bivanjem in zdravljenjem na oddelku za intenzivno nego in terapijo Bolnišnice Golnik-KOPA. Izsledke raziskave je predstavila v članku, ki je bil objavljen v Zborniku zdravstvene nege. Zdravstveno vzgojno delo je njena stalnica pri delu s kroničnimi bolniki, še posebno pri bolnikih s tuberkulozo in kronično obstruktivno pljučno boleznijo. Sodelovala je v skupini, ki je pripravila smernice za sprejem bolnika s tuberkulozo v bolnišnico. Vključila se je v izvajanje sistematične zdravstvene vzgoje bolnikov na trajnem zdravljenju s kisikom na bolnikovem domu in je od 2008 vodja omenjene šole.

Poseben izziv ji pomeni delo z bolniki, ki potrebujejo neinvazivno mehanično ventilacijo. Vodilna medicinska sestra odd. je postala v obdobju, ko se je obravnava teh bolnikov izven intenzivne terapije in na bolnikovem domu komaj dobro začela uvajati. Bogate izkušnje pri delu z bolniki na invazivni ventilaciji na intenzivnem odd. so ji pomagale pri usposabljanju drugih članov tima na področju zdravstvene nege bolnikov na neinvazivni

mehanični ventilaciji in njihovih svojcev. V okviru izboljšanja kakovosti zdravstvene nege v Bolnišnici Golnik - KOPA je sodelovala v krožku za informiranje.

Svoje znanje in dolgoletne delovne izkušnje prenaša na mlajše kolegice in sodeluje pri izobraževanju pripravnikov. Od leta 2006 je habilitirana na Univerzi v Ljubljani kot strokovna sodelavka za področje zdravstvene nege. Je mentorica študentov z Visoke šole za zdravstveno nego Jesenice na klinični praksi.

Vedno zagovarja pridobivanje znanja in meni, da si medicinske sestre lahko zgradimo ugled v strokovni in laični družbi v prvi vrsti z dvigom ravni znanja. Ves čas službovanja je izkoriščala priložnosti za strokovno izpopolnjevanje na različnih seminarjih. Pomembna je njena aktivna udeležba na Mednarodnem kongresu zdravstvene nege, Mednarodnem simpoziju za urgentno medicino, Golniškem simpoziju in kongresu, Sekciji medicinskih sester in zdravstvenih tehnikov v pulmologiji. Aktivno je sodelovala tudi s prikazom primera Zdravstvena nega bolnika s tuberkulozo na oddelku za intenzivno terapijo Bolnišnice Golnik - KOPA na seminarju v Klenovniku na Hrvaškem.

Od leta 2005 je sodelovala kot predstavnica Bolnišnice Golnik - KOPA v Izvršilnem odboru Sekcije medicinskih sester in zdravstvenih tehnikov v pulmologiji. 2009 je prevzela njeno vodenje. Glavni cilj pri vodenju sekcije ji je povezovanje in strokovno delovanje na področju pulmologije v Sloveniji. Bila je urednica dveh zbornikov, ki jih je izdala Sekcija MS in ZT v pulmologiji.

V letu 2009-10 je sodelovala pri razvojnem programu modela preprečevanja in celostne oskrbe kroničnih bolezni odrasle populacije na primarni ravni zdravstvene dejavnosti pri Inštitutu za varovanje zdravja Republike Slovenije.

Je stalna članica Kolegija in Strokovnega kolegija službe zdravstvene nege in oskrbe v Bolnišnici Golnik in članica Društva medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Gorenjske.

Lojzka je o sebi napisala: v življenju nisem samo medicinska sestra, temveč tudi žena in mati štirih otrok. Družina mi zelo veliko pomeni. Iz nje črpam energijo in vztrajnost za premagovanje vsakodnevnih izzivov. Veliko razumevanja najdem pri možu, ki je prav tako delavec v zdravstveni negi. V prostem času, kar mi ga ob službi in družini še ostane, pa rada pletem, šivam, berem in se ukvarjam s športom.

Lojzka Prestor je vsekakor oseba, ki jo poleg strokovnega znanja odlikuje občutek in smisel za vodenje in organizacijo zdravstvene nege. Trudi se razvijati in krepiti timsko delo, razumevanje in sodelovanje v širšem multidisciplinarnem timu. Spoštovana je njena doslednost, vztrajnost in odkritosrčnost. V središču njenega poklicnega delovanja pa je vedno bolnik, kot sopartner pri odločanju o svojem zdravju in postopkih povezanih z zdravljenjem in zdravstveno nego.

**Jana Lavtižar**, diplomirana medicinska sestra, zaposlena v Splošni bolnišnici Jesenice. Rodila se je 25.3.1975. Po končani osnovni šoli je nadaljeval šolanje na Srednji zdravstveni šoli na Jesenicah, kjer je v letu 1994 zelo uspešno opravila maturo. Nato se je zaposlila na kirurškem oddelku Splošne bolnišnice Jesenice. Želja po dodatnem izobraževanju in pridobivanju znanja jo je vodila na Zdravstveno fakulteto v Ljubljano, kjer je uspešno diplomirala v letu 2007 in si pridobila naziv diplomirana medicinska sestra. Po končanem študiju je svoje delo nadaljevala na kirurškem oddelku kot odgovorna medicinska sestra. Zaradi izredne strokovnosti, profesionalnosti in organizacijskih sposobnosti je bila v letu 2008 imenovana za koordinatorico zdravstvene nege na kirurškem oddelku.

Pridobila si je široka dodatna znanja s področja kirurške zdravstvene nege. Njena ožja specialnost je delo s pacienti s črevesno stomo. Jana je skupaj z ostalimi člani tima pionirka na področju oskrbe pacientov z rakom debelega črevesa po metodi hitrega okrevanja.

Je aktivna članica izvršnega odbora Kirurške sekcije medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov v okviru Zbornice - Zveze.

Je strokovna sodelavka na Visoki šoli za zdravstveno nego Jesenice.

V bolnišnici je članica Strokovnega sveta za zdravstveno nego in Kolegija službe zdravstvene nege in oskrbe, kjer aktivno sodeluje s predlogi za izboljšanje kakovosti in organiziranosti zdravstvene nege. Je notranja presojevalka za izboljšanje kakovosti v

okviru ISO standarda. Deluje v več projektnih timih, ki delujejo v okviru izboljšanja kakovosti in varnosti na področju celostne oskrbe pacientov. Tako koordinira projektni tim za izboljšanje pacientove integritete in pacientovih pravic, za razvijanje standardov kakovosti in kliničnih poti v timu za preprečevanje padcev.

Svoje znanje in izkušnje na področju kirurške zdravstvene nege predstavlja na različnih seminarjih, kongresih, ena izmed vidnih aktivnih udeležb je bilo tudi aktivno sodelovanje na Svetovnem kongresu enterostomalnih terapevtov, kjer je predstavila Klinično pot in obravnavo pacienta z izpeljano črevesno stomo po principu hitrega okrevanja. Kot predavateljica je aktivno sodelovala na predavanjih za zdravstvene tehnike in medicinske sestre pripravnike za celotno Gorenjsko regijo. Prav tako je aktivna predavateljica na različnih seminarjih v okviru bolnišnice in Zbornice Zeze. V letošnjem letu je zastopala Slovenijo na srečanju ICN v Ameriki

Jana čuti potrebo po strokovnem znanju, zato se stalno izobražuje, svoje znanje nadgrajuje in s tem skrbi za svojo strokovno rast, tako je v lanskem letu opravila tudi podiplomski tečaj s področja Bolnišnične higijene v okviru Medicinske fakultete v Ljubljani. Pridobljena znanja z veliko vnemo podaja svojim kolegicam in kolegom v bolnišnici in na številnih srečanjih v okviru Zbornice Zveze, strokovnih sekcijah in kongresih.

Kot izkušena mentorica uspešno prenaša znanje na mlajše kolegice v bolnišnici, študente zdravstvene nege in medicine ter dijake srednje zdravstvene šole. Je članica izpitne komisije za izvedbo strokovnih izpitov za področje zdravstvene nege.

Predvsem z znanjem, delavnostjo, komunikativnostjo je v okviru tima zdravstvene nege uspela ustvariti take pogoje na področju zdravstvene nege kirurškega pacienta, da ima bolnišnica na tem področju zavidljive rezultate.

Jana Lavtižar je tudi koordinatorica Društva pacientov s črevesno stomo. Aktivno se vključuje v delo društva in vodi ter koordinira mesečna srečanja pacientov s črevesno stomo.

S predanostjo poklicu, profesionalnostjo in dobrimi medsebojnimi odnosi si je pridobila zaupanje med pacienti, sodelavci in ostalimi zaposlenimi. Jana Lavtižar pri delu vodi težnja k razvoju in prepoznavnosti kakovostne, predvsem pa varne zdravstvene nege tako v gorenjskem, kot tudi v slovenskem prostoru.

Njene osebne kvalitete kot so poštenje, zaupanje, pravičnost, optimizem in organizacijske sposobnosti jo vodijo na njeni strokovni in delovni poti.

Prireditve se je zaključila v predpogledu gledališke dvorane med kramljanjem ob penini in prigrizkih, kjer je bilo slišati mnogo lepih vtisov o svečanosti in spodbudah za uspešno delovanje Društva še naprej.

**2009**

## **Slovesen zaključek iztekajočega se leta na Gorenjskem**

Štefan Duh, Judita Slak

V društvu medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Gorenjske smo že tradicionalno tudi letos obeležili zaključek našega celoletnega dela s slovesnostjo ob podelitvi priznanja Srebrni znak najbolj zaslužnim članom našega Društva.

Zbrali smo se na sobotni večer prazničnega decembra v dvorani Prešernovega gledališča v Kranju. V otvoritvenem govoru je predsednica društva Judita Slak predstavila povzetek dela v društvu v preteklem letu in opredelila nekaj smernic za delo v prihodnjem letu. Predsednica Zbornice Zveze Darinka Klemenc je poudarila pomen združevanja medicinskih sester, saj le skupaj lahko dosežemo zastavljene cilje. Slovesno prireditev je popestrila odlična glasbena monokomedija Od tišine do glasbe v izvedbi Jureta Ivanušiča. V dvorani skoraj ni bilo obiskovalca, ki mu igra ne bi pustila nasmeha na obrazu. Ženski pevski zbor Benedikove strune iz Doma dr. Janka Benedika iz Radovljice pod vodstvom ga. Marjetke Anderle nas je s pesmijo popeljal v drugi del slavnostne prireditve, podelitve priznanj Srebrni znak.

Društvo medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Gorenjske je v letu 2009 podelilo stanovsko priznanje Srebrni znak naslednjim članicam in članom Društva:

**Dragici Poženel**, višji medicinski sestri, zaposleni v Univerzitetni kliniki za pljučne bolezni in alergijo Golnik. Leta 1973 je uspešno zaključila Srednjo zdravstveno šolo v Varaždinu, vendar je zaradi

takratnih razmer zaposlitev poiskala daleč od doma. Njena poklicna pot se je tako začela na bolniškem oddelku 600 Bolnišnice Golnik. Tam je vrsto let pridobivala delovne izkušnje kot srednja medicinska sestra. Že takrat jo je zanimalo delo z bolniki s sladkorno boleznijo in želja po dodatnem izobraževanju jo je vodila na Višjo zdravstveno šolo v Ljubljani, kjer je leta 1980 ob delu tudi diplomirala in pridobila naziv višja medicinska sestra. Ves čas dela na bolniškem oddelku je aktivno sodelovala pri zdravstveni vzgoji bolnikov s sladkorno boleznijo in se na tem področju tudi dodatno izobraževala. Leta 1996 je uspešno zaključila izobraževanje za medicinske sestre za izvajanje šole za bolnika s sladkorno boleznijo na Kliniki za endokrinologijo v Ljubljani, si pridobila Certifikat za diabetično stopalo ter Certifikat za edukacijo bolnika s sladkorno boleznijo ter prevzela mesto vodilne medicinske sestre v Diabetološki ambulanti Bolnišnice Golnik. V tem času je imela tudi vodilno vlogo pri pripravi programa, oblikovanju dokumentacije in uvajanju šole za sladkorne bolnike. Od leta 1996 do 2001 je vodila tako šolo tudi na bolniških oddelkih Bolnišnice Golnik. V diabetološki ambulanti Zdravstvenega doma Kranj je kot vodja zdravstveno vzgojnega programa oblikovala tim sodelavcev, s katerimi vodi šolo za sladkorne bolnike. V tej vlogi uspešno poučuje in vodi skozi pripravništvo številne mlajše generacije. V letu 2003 je aktivno sodelovala pri uvajanju ambulate za žilno diagnostiko in se za izvajanje te preiskave tudi usposobila na Kliniki za žilne bolezni v Ljubljani. Poleg skupinskih oblik izobraževanja bolnikov s sladkorno boleznijo, veliko pozornosti posveča tudi individualnemu izobraževanju bolnikov s posebnimi zahtevami. Že leta je tudi aktivna članica Društva diabetikov Gorenjske. Društvu je vedno rada priskočila na pomoč kot predavateljica in promotorica zdravega načina življenja. Pomemben je njen strokovni, osebni in predvsem človeški prispevek pri obravnavi bolnikov s sladkorno boleznijo. Potrebno je poudariti tudi njeno dolgoletno vključevanje v širšo družbeno skupnost pri promociji zdravega načina življenja in njen pomen za kakovost življenja bolnikov s sladkorno boleznijo na področju kranjskih občin. Kljub temu, da se ji delovna doba žal že izteka, še vedno dela z žarom začetnice in ji delo z bolniki pomeni nenehen strokovni in človeški izziv. Dragica Poženel je tudi med sodelavci cenjena kot marljiva, natančna in tiha sodelavka z bogatim znanjem ter delovnimi izkušnjami. Zelo pomembna ji je tudi skrb za urejeno delovno okolje, v katerem se s sodelavci dobro razume in jim pomeni spodbudo pri kreativnem vsakodnevnem delu.

**Ireni Žansky Pergarec**, medicinski sestri, zaposleni v Splošni bolnišnici Jesenice. Po končani osnovni šoli se je vpisala na Srednjo zdravstveno šolo na Jesenicah, kjer je leta 1975 tudi uspešno maturirala. V jeseni istega leta se je zaposlila v Splošni bolnišnici Jesenice, kot srednja medicinska sestra v Centralni intenzivni terapiji. Da je bila odločitev za zaposlitev v Centralni intenzivni terapiji prava, priča dejstvo, da je bila v enoti zaposlena štirinajst let, kljub težkemu delu, ki je redni spremljevalec dela v enotah intenzivne terapije. Od leta 1991 je svojo poklicno pot nadaljevala v urgentni ambulanti, kjer je bila vsakodnevno v stiku z življenjsko ogroženimi bolniki.

Njeno delo z bolniki je bilo vseskozi prežeto s toplino, prijaznostjo in potrpežljivostjo. Zaradi bolezni, težkega dela v urgentni ambulanti ni mogla več opravljati, zato je bila v letu 2002 premeščena v protibolečinsko ambulanto, kjer skrbi za vodenje in zmanjšanje bolečine tako bolnikom z akutno, kot tudi s kronično bolečino. Velik del delovnega časa posveča bolnikom v zadnji fazi življenja. S svojo vztrajnostjo, toplino, humanostjo in prijaznostjo je doprinesla, da se je vloga in pomen dela medicinske sestre v protibolečinski ambulanti in na področju paliativne oskrbe vse bolj uveljavila, kot pomemben element kakovostne oskrbe bolnikov. Vse skozi se tudi zaveda potreb po strokovnem znanju, zato se stalno izobražuje. Pridobljena znanja z veliko vnemo podaja svojim mlajšim kolegicam v bolnišnici. Zaradi svojih osebnostnih vrlin, življenjske energije, optimizma, je povsod priljubljena in spoštovana. Pri njenem delu z bolniki jo vodi visok etični in human odnos, znanje in profesionalnost. Do svojih sodelavcev goji dobre medsebojne odnose, razdaja toplino in nenehno nasmejan obraz. Vedno je pripravljena prisluhniti in nesebično pomagati. S svojo osebno dostopnostjo in človečnostjo se dotakne vsakogar, kdor to želi in je pripravljen ter sposoben čutiti.

**Marjanu Žagarju**, diplomiranemu zdravstveniku, zaposlenemu v Psihiatrični bolnišnici Begunje. Po opravljeni maturi na Srednji zdravstveni šoli na Jesenicah se je zaposlil v Splošni bolnišnici Jesenice kot medicinski tehnik, kjer si je v devetih letih nabiral delovne izkušnje na rentgenološkem in internem oddelku ter v koronarni enoti. Od leta 1989 je zaposlen v Psihiatrični bolnišnici Begunje. Leta 1998 je ob delu doštudiral na Visoki šoli za zdravstvo in pridobil strokovni naziv diplomirani zdravstvenik. Po diplomu je pričel opravljati dela in naloge oddelčnega diplomiranega zdravstvenika v Psihiatrični bolnišnici Begunje. S svojim znanjem in delom je prispeval je k večji prepoznavnosti in kakovosti psihiatrične zdravstvene nege v bolnišnici. Organizira in aktivno sodeluje pri izvajanju učnih delavnic ABC oživljanja in dodatnih postopkov oživljanja, vodi delavnice za pravilno izvajanje posebnih varovalnih ukrepov in je tudi avtor dveh standardov s tega področja. Kot predavatelj aktivno sodeluje na predavanjih internega strokovnega izobraževanja, aktivno je sodeloval tudi na seminarjih in

kongresih doma in v tujini. Je mentor pripravnikom in študentom Visoke šole za zdravstveno nego Jesenice. S posredovanjem svojega znanja in praktičnih izkušenj v psihiatrični zdravstveni negi pomaga novim sodelavcem, članom negovalnega tima, sodeluje pri oblikovanju in izdelovanju negovalne dokumentacije ter pri pripravi standardov, s katerimi se v Psihiatrični bolnišnici Begunje zagotavlja kakovost zdravstvene nege. V okviru zdravstveno vzgojnega dela vodi skupine za zdravo prehrano in redno telesno aktivnost. Program je namenjen bolnikom z duševno motnjo, ki želijo na ta način izboljšati kvaliteto svojega življenja. Od leta 2000 do 2003 je bil predsednik Sveta zavoda Psihiatrične bolnišnice Begunje, je tudi član Komisije za kakovost v omenjeni ustanovi. Aktiven je tudi v Društvu medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Gorenjske, kjer je aktivno deloval v različnih organih društva: kot član izvršilnega odbora, predsednik komisije za priznanja, predsednik nadzornega odbora in v letu 2008/2009 kot predsednik društva. Kot vodja negovalnega tima dobro zastopa področje zdravstvene nege v širšem zdravstvenem timu, krepi vlogo medicinske sestre/zdravstvenika in prispeva h krepitvi medsebojnih odnosov v svoji poklicni skupini.

**Amirju Bešiču**, diplomiranemu zdravstveniku, zaposlenemu v Splošni bolnišnici Jesenice. Po končani osnovni šoli je nadaljeval šolanje na Srednji zdravstveni šoli na Jesenicah, kjer je v junija 1983 zelo uspešno maturiral. V jeseni istega leta se je vpisal na Višjo šolo za zdravstvene delavce v Ljubljani in leta 1987 diplomiral ter si tako pridobil naziv višji medicinski tehnik. Po končanem študiju se je zaposlil v Splošni bolnišnici Jesenice v Centralni intenzivni terapiji, kjer je dve leti opravljal delo z najzahtevnejšimi pacienti, nato pa je nadaljeval svojo poklicno pot na Transfuziološkem oddelku, kjer dela še danes. Zaradi želje po pridobivanju novega znanja na področju zdravstvene nege, se je v letu 2002 vpisal na Visoko šolo za zdravstvo v Ljubljani in v septembru 2003 diplomiral ter si pridobil naziv diplomirani zdravstvenik. Je habilitiran strokovni sodelavec za področje zdravstvene nege. Vrsto let opravlja delo vodje zdravstvene nege na Transfuziološkem oddelku. Pridobil si je široko dodatno znanje s področja transfuzijske dejavnosti, v letu 1990 je opravil tudi podiplomski tečaj iz transfuziologije. Vrsto let je aktiven član izvršnega odbora Transfuziološke sekcije medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov v okviru Zbornice-Zveze. Izrednega pomena je tudi njegovo delo pri organiziranju transfuzijskih akcij na Gorenjskem, kjer iz leta v leto pridobiva več krvodajalcev. Pomemben je njegov prispevek pri skrbi za razvoj in napredek zdravstvene nege na področju transfuziologije. S stalnim izobraževanjem skrbi za svojo strokovno rast. Kot predavatelj je aktivno sodeloval na predavanjih za zdravstvene tehnike in medicinske sestre pripravnike za celotno Gorenjsko regijo. Prav tako je aktiven predavatelj na različnih seminarjih v okviru bolnišnice in Zbornice Zveze. Pridobljena znanja z veliko vnemo podaja svojim kolegicam in kolegom v bolnišnici, dijakom in študentom zdravstvene nege in medicine. Je član Komisije za izvedbo notranje presoje za področje transfuziologije ter mentor pripravnikom in študentom Visoke šole za zdravstveno nego. V Splošni bolnišnici Jesenice je član Kolegija glavne medicinske sestre, kjer aktivno sodeluje s predlogi za izboljšanje kakovosti in organiziranosti zdravstvene nege. V bolnišnici skrbi tudi za rekreacijo vseh zaposlenih in organizira različna športna tekmovanja in srečanja. S svojim neizmernim optimizmom, smislom za humor, predanostjo poklicu, profesionalnostjo in dobrimi medsebojnimi odnosi si je pridobil zaupanje med bolniki, sodelavci in ostalimi zaposlenimi. Velja za osebo, ki je pripravljena sodelovati pri reševanju problemov, pa naj bodo še tako majhni in nepomembni. Njegov etični odnos, znanje in profesionalnost se odražajo na vseh področjih njegovega delovanja. Prepoznaven je povsod, kjer se pojavi in deluje.

V Društvu medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Gorenjske smo prepričani, da so tudi letošnja priznanja Srebrni znak prišla v prave roke. Ponosni smo na naše „srebrne“ člane in v čast nam je, da so člani našega Društva.

Dobro vzdušje se je na slavnostni sobotni večer prazničnega decembra nadaljevalo tudi v predverju dvorane Prešernovega gledališča v Kranju, kjer smo ob prigrizku lahko opazovali zadovoljne obraze prisotnih. Veseli smo bili številnih spodbudnih besed in pohval na račun slavnostne prireditve, ki nam bodo vzpodbuda za delo tudi v prihodnje. Večer smo zaključili z zdravico ob penini in z najlepšimi željami za prihajajoče leto.

**2008**

**Priznanja najboljšim na Gorenjskem  
Srčne profesionalne, izobražene in predane**

**Lidija Arlič, Anči Bizjak, Ida Hafner in Nuša Tulipan so v začetku decembra**

## **prejele priznanja, srebrni znak Društva medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Gorenjske.**

Jesenice – »Komisija za priznanja ima vsako leto težjo ter bolj odgovorno in zahtevno delo, da izmed različnih predlogov sodelavcev in delovnih okolij izbere štiri nagrajenke in jim podeli najvišje društveno priznanje na področju dela v zdravstveni negi na Gorenjskem in tudi zunaj nje. S podelitvijo Srebrnih znakov medicinske sestre in zdravstveni tehniki prispevamo k boljši prepoznavnosti našega poklica, se medsebojno povežemo, krepimo in razvijamo svoj ugled v družbi,« je kot uvod v svečanost ob podelitvi, ki so jo pripravili v gledališču Toneta Čufarja na Jesenicah, dejal predsednik Društva medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Gorenjske Marjan Žagar. Skupaj z izvršno direktorico zveze Moniko Ažman je priznanja podelil Lidiji Arlič, Anči Bizjak, Idi Hafner in Nuši Tulipan.

**Lidija Arlič**, medicinska sestra v kirurški ambulanti Splošne bolnišnice Jesenice, je medicinska sestra, ki si, kot so v obrazložitve zapisali njeni kolegi, to priznanje zasluži s svojo širino, zavzetostjo, vztrajnostjo in ljubeznijo do poklica, bolnikov in poklicnih sodelavcev prav gotovo zasluži. »Pri vsakodnevnem delu z bolniki je pridobila veliko izkušenj, ki ga je dopolnila še s stalnim izobraževanjem na področju kirurške zdravstvene nege. Njeno delo z bolniki je prežeto s toplino, prijaznostjo in potrpežljivostjo.« Sodelovala je pri projektu uvajanja koordinatorja primera v operativni dejavnosti. Tako je zadnje štiri leta njeno delo usmerjeno predvsem k bolniku, ki mu pomaga preprečiti vse ovire pri pripravi na operativni poseg, olajša mu sprejem v bolnišnico, spremlja njegov potek oskrbe v času bivanja v bolnišnici in po odpustu v domačo oskrbo. »S svojo vztrajnostjo, dobro voljo in vlaganjem veliko truda je doprinesla, da se je vloga in pomen dela koordinatorja v operativni dejavnosti vse bolj uveljavila kot pomemben element kakovostne oskrbe bolnikov. Za bolnika je pomemben prvi stik z bolnišnico in z osebo, ki bo poskrbela, da bo njegov potek oskrbe potekal kar se da brez zapletov. Vse to Lidija doseže s svojim znanjem, potrpežljivostjo in predanostjo delu in predvsem bolnikom.«

**Anči Bizjak** iz Kranja je vodja porodnega bloka in namestnica glavne medicinske sestre v kranjski porodnišnici. »Človek in pol, ki aktivno sodeluje povsod in je velik zgled mlajšim kolegicam,« so v obrazložitve zapisale njene sodelavke. Leta 1984 prevzela vodilno mesto v porodni sobi. V delo je vložila vsa svoja znanja in organizacijske sposobnosti. Ker se zaveda potreb po strokovnem znanju, se ves čas dodatno izobražuje; tako je bila pred desetletjem in pol v prvi generaciji, ki je nadaljevala študij zdravstvene nege na in si pridobila naziv profesor zdravstvene nege. Svoja znanja kot izkušena mentorica prenaša na mlajše kolegice. Pri svojem delu je natančna in dosledna, kar pričakuje tudi od drugih. »S svojim pozitivnim in doslednim delom je občutno prispevala h kvaliteti dela v porodnišnici Kranj. Pri njenem delu s porodnicami jo vodi visok etični in human odnos. Do svojih sodelavcev goji dobre medsebojne odnose. Vedno je pripravljena prisluhniti in pomagati. Mislimo, da nam ne bo nihče oporekal, če napišemo, da so ji tako sodelavke kot nosečnice in porodnice hvaležne za vse, kar nam daje in ona daje resnično veliko!«

**Ida Hafner** je glavna sestra negovalnega oddelka Bolnišnice Golnik. »Vedno je pripravljena prisluhniti človeku, ki je v stiski, in ga zna tudi slišati. V bolnišnici dela že polnih 33 let in se z vsakim letom bolj utrjuje v prepričanju, da se je v rani mladosti pravilno odločila za poklic medicinske sestre v bolnišnici,« so zapisali v obrazložitvi. Izkušnje, ki jih je pridobivala pri delu, so jo vedno bolj usmerjale v zdravstveno vzgojno delo. Ugotavljala je, da je znanje, ki ga imajo bolniki in svojci vedno nezadostno in da je učenje bolnikov in svojcev proces, ki ga ne smemo nikoli zanemarjati. »Predvsem široko strokovno znanje, njena umirjenost, dobra sposobnost predvsem odkritega komuniciranja ter doslednost do sodelavcev, so vsekakor pripomogli k učinkovitosti vodenja bolniškega oddelka in večjemu zadovoljstvu tako bolnikov kot zaposlenih. Na negovalnem oddelku je orala ledino, saj je bila prva medicinska sestra v slovenskem prostoru, ki je samostojno prevzela vodenje oddelka. Dokazovanje, da je za medicinsko

sestro negovalni oddelek izziv, kjer lahko pride do izraza predvsem njena profesionalnost, ni bilo lahko, bilo pa je z njene strani uspešno, ne samo v naši bolnišnici, temveč tudi v širšem slovenskem prostoru. Je članica paliativnega tima, ki v Bolnišnici Golnik aktivno deluje in postavlja temelje slovenski paliativni oskrbi. In prav na bistvenem področju paliativne oskrbe, to je pri dobri komunikaciji med osebjem, bolniki ter njihovimi svojci je Idin pristop profesionalen in spontan.«

Radovljičanka **Nuša Tulipan** je že dvajset let sestra v otroškem dispanzerju v Radovljici, kjer pozna ne le vse otroke, ampak tudi družine kot celote. »S svojim človeškim pristopom zagotavlja kakovostno in celostno obravnavo otroka in izkazuje svoj visok etični čut. Zaveda se, da so njuni varovanci v zdravstvenem sistemu najpomembnejši. Odlikujejo jo strokovnost, ljubezen do poklica, do sočloveka in realen optimizem. Je človek s karizmo in izrazito čustveno inteligenco,« so prepričani tako njeni sodelavci kot pacienti. »Veliko gradi na dobrih medsebojnih odnosih, saj je prepričana, da je dobro razumevanje med sodelavci podlaga za dobro delo in osnova za dobro organizacijsko kulturo dispanzerja. Njen etično odnos, znanje in profesionalnost se odražajo na vseh področjih dela. Odlikuje jo odličen odnos do medicinskih sester in zdravnikov s katerim si je ustvarila zaupanje in spoštovanje. Po 37 letih neutrudnega dela in odrekanj je še vedno polna energije, tako da ji ni odveč staršem pomagati s strokovnimi nasveti tudi v prostem času.

**2007**

## **SVEČANO OB ZAKLJUČKU LETA 2007 TUDI NA GORENJSKEM**

Za vse kar se večkrat ponovi radi na koncu rečemo, da je tradicionalno. Torej je bila peta podelitev priznanj »Srebrni znak« v Gorenjskem društvu, že tradicionalna. Tradicionalno je bilo prizorišče prireditve, torej tako kot tudi že leta poprej v gledališču Toneta Čufarja na Jesenicah. Seveda pa prav nič ni bila tradicionalna gledališka predstava, ki nas vsako leto popelje v praznični december. Le ta je vsako leto nekoliko drugačna, vedno pa vesela. Tokrat se je zamenjala celo med uradno najavo na vabilu in dejansko izvedbo. Kralj Artur se ni uspel upreti gripi tudi za tako »zdravo« publiko kot se je zbrala v gledališču 8. decembra. Pa se nismo nič manj nasmejali »Možu moje žene«, ki se nam je zdel še celo zelo resničen. In prav nič niso bili tradicionalni nagrajenci, prejemniki najvišjega društvenega priznanja. Komisija za priznanja ugotavlja, da njihovo delo postaja iz leta v leto bolj zahtevno in odgovorno, saj je predlogov vedno več. Nagrajenci leta 2007 so bili nekaj posebnega. Tudi zato, ker niso bile same nagrajenke. Nagrado je prejel prvi moški član našega društva. Nagrado smo prvič podelili tudi medicinski sestri zasebnici! Posebno nagrado – drugi naziv častne članice društva smo podelili naši dolgoletni članici društva, ki nas je s svojo gledališko zahvalo še posebej ganila. Zdravica ob zaključku srečanja je bila pristna in vesela.

Nagrade so v letu 2007 prejeli:

### **SVETLANA GASER**

Svetlana Gaser se je rodila 10. 2. 1951. Po zaključku izobraževanja na Srednji zdravstveni šoli Jesenice leta 1971 se je zaposlila na Pediatričnem oddelku Splošne bolnišnice Jesenice. Tam je delala do leta 1972, ko se je zaposlila v Domu Franceta Berglja na Jesenicah. Od leta 1975 do leta 1992 je bila del ekipe tedanje Reševalne postaje v sklopu Obratne ambulante Železarne Jesenice. Kljub psihično in fizično napornemu delu ob pogosto težko poškodovanih bolnikih je na tem delovnem mestu, ki pri kolegicah zaradi izrazite zahtevnosti ni bilo priljubljeno, vzdržala do njegove ukinitve zaradi reorganizacije. Leta 1994 se je zaposlila v Psihiatrični bolnišnici Begunje, kjer dela še danes.

Svojemu delu je Svetlana Gaser iskreno in globoko predana. Je ena tistih kolegic, ki svoj poklic – seveda v prenesenem pomenu – pišejo z veliko začetnico. Njeno področje je izvajanje psihiatrične zdravstvene nege na intenzivnih in odprtih oddelkih, kar zahteva od



medicinske sestre obilo potrpežljivosti, razumevanja in prijaznosti do bolnikov. Svetlanina velika priljubljenost med bolniki dokazuje, da so te lastnosti pri njej izražene v polni meri. Ob tem je pri svojem delu vztrajna in vestna ter na ustrezen način dosledna, tako da na mehak in bolniku prijazen način doseže zastavljene cilje zdravstvene nege, kar je pri duševnih bolnikih pogosto težko. Na bolnike prenaša svojo pozitivno energijo in jih s tem opogumlja ter vzpodbuja v njihovih težkih trenutkih. Njena velika osebnostna širina ji omogoča, da vzpostavi pristen in tvoren stik z bolniki različnih značajev in z različnimi bolezenskimi težavami. Sama je prepričana v izjemen pomen posameznikove odgovornosti za lastno zdravje in to prepričanje uspešno prenaša na bolnike.

Znotraj zdravstvenega tima je Svetlana Gaser izrazito sodelujoča in nekonfliktna, s svojim poudarjeno pozitivnim odnosom do sodelavcev in nadrejenih prispeva h konstruktivnemu vzdušju. Mlajšim kolegicam in kolegom predstavlja v njihovih začetniških stiskah strokovno in materinsko oporo. Tudi kot neposredni mentor potrpežljivo in skrbno prenaša svoje znanje ter pridobljene delovne izkušnje na pripravnike in tudi na mlajšo generacijo. Sama se redno udeležuje strokovnih izobraževanj iz zdravstvene nege in si prizadeva pridobljeno znanje prenašati v prakso.

V prostem času se Svetlana Gaser posveča predvsem svoji družini in vnukom. Kolikor ji dopušča čas, se ukvarja z gorništvom in potuje.

Svetlana Gaser je medicinska sestra v tistem pravem smislu, za katerega je značilen stalen in neposreden stik z bolnikom. Predano, dosledno in bolniku prijazno izvaja zdravstveno nego z izrazitim poudarkom na zdravstveni vzgoji. S svojo pozitivno naravnostjo pripomore h konstruktivnemu vzdušju v zdravstvenem timu, kar je osnovni pogoj za uspešno delo z duševnimi bolniki. Zaradi vsega naštetega smo prepričani, da si Svetlana Gaser za svoje več kot 36 – letno delo neposredno z bolnikom, zasluži srebrni znak Društva medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Gorenjske.

*Kolektiv Psihiatrične bolnišnice Begunje*

## **ŠTEFAN LEPOŠA**

Štefan Lepoša je bil rojen 25.12.1949 v Šalovcih v Prekmurju. Po osnovni šoli je dokončal Srednjo šolo za zdravstvene delavce v Murski Soboti.

Svojo prvo službo je nastopil v splošni ambulanti v Gornjih Petrovcih pri dr. Ruži Vreg. Še istega leta je bil vpoklican na služenje vojaškega roka, kjer so ga dodelili v garnizijsko ambulanto.

Po končani vojaščini sta ga življenjska pot in srce pripeljala na Golnik v Inštitut za pljučne bolezni in tuberkulozo. Delati je pričel kot zdravstveni tehnik v treh izmenah prvega aprila 1970 leta. To delo opravlja še danes. Po 37 letih delovne dobe, brez dneva bolniške odsotnosti, kar kaže na njegov izjemen odnos do dela.

V svoji dolgoletni poklicni karieri je s svojimi dejanji, delom in čutom za bolnika – predvsem bolnika človeka, potrjeval predanost svojemu poklicu. Med bolniki je vedno prepoznaven in velikokrat pohvaljen.

Njegova profesionalnost, odgovornost in objektivnost so vrednote, ki so vzor starejšim in mlajšim sodelavcem.

Tesna povezanost s sodelavci in skrb za ostarele in bolne sodelavce, ki so pretežno tudi krajani Golnika, je bila zanj motivacija, da prevzame še dodatno delovno obveznost v splošni ambulanti na Golniku. Velikokrat prihrani bolnemu golničanu pot do ambulante, saj se odpravi kar na njegov dom, mu hitro zmeri pritisk, prinese kakšen recept, napotnico, preveri kakšno je njegovo počutje ali pa enostavno z njim le poklepeta.

Ni oddelka v bolnišnici, kjer si ne bi nabiral dragocenega znanja in delovnih izkušenj. Prav zaradi njegove širine in nepristranskosti je bil kar dva mandata vključen v disciplinsko komisijo, stanovanjsko komisijo, kadrovsko komisijo in še številne druge občasne bolnišnične komisije. V bolnišnici je bil od 1971 do 1978 mladinski predsednik za področje zdravstva in član delavskega sveta.

Tako kot mu je pomemben bolnik, ima tudi izreden čut za hišni inventar. V bolnišnici se že 32 let ukvarja z letnimi popisi. V ta namen je samoiniciativno izdelal katalog drobnega inventarja, stavb in umetnin.

Ljubiteljsko se ukvarja tudi z fotografijo. Neprecenljive vrednosti so njegove fotografije sodelavcev ob zgodovinskih dogodkih Golnika. Njegov foto arhiv in poznavanje zgodovine Golnika bosta pomemben prispevek v knjigi Monografija Golnika, ki bo izšla ob 85. obletnici Bolnišnice Golnik.

Vsa leta je aktiven tako na lokalni kot občinski ravni. Prostovoljno je sodeloval v delovnih akcijah za izboljšanje bivalnega okolja, kot so elektrifikacija Golnika, ureditev športnega parka za zaposlene v bolnišnici in krajanje Golnika ter napeljava vodovoda in telefona do vsake hiše na Golniku. Od leta 1975 do 1992 je bil član upravnega odbora Komunalnega zavoda za socialno in zdravstveno skrbstvo (sedanji ZZZS), en mandat predsednik Zbora izvajalcev občinske zdravstvene skupnosti ter en mandat predsednik uporabnikov Občinske zdravstvene skupnosti, ves čas pa tudi član občinske, medobčinske in republiške zdravstvene skupščine.

V letih od 1972 do 1992 je bil tudi sodnik porotnik pri Občinskem sodišču Kranj. En mandat je sodeloval tudi v izvršilnem odboru Občinskega Rdečega križa. V letu 1973 je bil član delovne brigade Zveze mladine Slovenije – področje Rdečega križa.

Kot delovni predsednik je v obdobju 1975 – 1980 sodeloval pri ustanavljanju mladinske organizacije za področje zdravstva v Kliničnem centru Ljubljana in bil tudi član njihove delavske kontrole.

Je član sindikata in Društva medicinskih sester in zdravstvenih tehnikov Gorenjske.

Lepoša Štefan s ponosom in tudi z dejanji postavlja poklic zdravstvenega tehnika/medicinske sestre na najvišjo raven in s tem pripomore k večjemu spoštovanju naše dejavnosti.

Vedno brani naše pravice, hkrati pa je zelo zahteven in kritičen tudi do dolžnosti. Redno se strokovno izobražuje in znanja uspešno prenaša v prakso in na sodelavce.

Nikoli mu ne zmanjka elana do dela. S humorjem in dobro voljo prinaša v kolektiv med sodelavce optimizem in zagnanost do dela. Najbolje pa ga opišejo besede starejše kolegice, ki je dejala, da je kot peteršiljček, ki je nepogrešljiv v vsaki »župci«.

*Kolektiv KOPA Golnik*

## **BERNARDA LUKANČIČ**

Bernarda Lukančič, višja medicinska sestra, se je rodila 2. 5. 1952. Srednjo zdravstveno šolo je obiskovala in končala na Jesenicah. Zaposlila se je na Zdravstveni postaji Žiri v patronažnem varstvu. Poleg tega je ob delu opravila študij na Višji šoli za zdravstvene delavce v Ljubljani. Kot višja medicinska sestra je delala v patronažni dejavnosti in v otroškem in šolskem dispanzerju.

Vseskozi si prizadeva za prepoznavnost in avtonomnost zdravstvene nege. Že več kot 35 let deluje v senci večjih zdravstvenih domov, na mali zdravstveni postaji, tako rekoč na skrajnem robu Gorenjske regije.

Z delom se ne hvali, pač pa njeno profesionalnost potrjujejo sodelavci in veliko hvaležnih varovancev.

S svojim bogatim strokovnim znanjem, požrtvovalnim in kakovostnim delom je vzgled mnogim mlajšim kolegicam, ki so svoje prvo praktično znanje iz patronažnega varstva nabirale prav pod njenim mentorstvom.

Leta 1999 je sprejela nov izziv in postala prva patronažna medicinska sestra koncesionarka na Gorenjskem. Od leta 2005 je aktivna članica Združenja zasebnih patronažnih medicinskih sester. Zaradi svojih dolgoletnih izkušenj je predlagana v skupino za strokovni nadzor pri Zbornici-zvezi.

Veliko je storila za dobre medosebne odnose med zaposlenimi v javnem zavodu in koncesionarji. Skrbi za pristne medčloveške odnose in je v vsakem trenutku pripravljena pomagati in svetovati. Vseskozi izraža pripadnost tako regijskemu društvu kot naši krovni organizaciji.

Svoje strokovno znanje izpopolnjuje na številnih seminarjih kot slušateljica in tudi kot predavateljica.

V občini Žiri vodi skupino za samopomoč, aktivna je pri društvu invalidov, kjer vodi športno dejavnost. Sodeluje v Organizaciji rdečega križa, v osnovnih šolah deluje kot predavateljica zdravstvene vzgoje. Bila je lokalni koordinator v zelo odmevnem in uspešnem projektu "Živimo zdravo".

V svoji dolgoletni poklicni karieri je Bernarda prispevala zelo veliko kamenčkov tudi v mozaik regijskega društva. Še veliko plemenitega bi lahko zapisali za kolegico Bernardo, za nas je človek z veliko začetnico. Od danes dalje pa prva zasebna patronažna medicinska sestra, ki bo prejela društveno priznanje. Njeno priznanje je tudi naše priznanje. Bernarda hvala ti za pogum in vztrajnost, ki ju prelivaš tudi na nas.

*Združenje zasebnih patronažnih medicinskih sester*

### **DANICA ŽABKAR**

Danica Žabkar se je rodila 26.2 1957 na Ptujju. Po končani osnovni šoli se je vpisala na Srednjo zdravstveno šolo na Jesenicah, kjer je leta 1976 tudi maturirala. V jeseni istega leta se je zaposlila v Splošni bolnišnici Jesenice, kot srednja medicinska sestra na internem oddelku. Kmalu nato so vodilni na oddelku in v zdravstveni negi spoznali njene sposobnosti in znanje in jo prerazporedili v Enoto internistične intenzivne terapije. Z najtežjimi bolniki je delala vrsto let. S svojo sposobnostjo in znanjem je rešila marsikatero življenje, saj je bila prva medicinska sestra, ki je v bolnišnici opravila uspešno defibrilacijo srca. Prav zaradi njene prisebnosti je bolnik tudi preživel. Poklicna pot jo je nato zanesla v urgentno ambulanto, kjer zadnjih 14 let opravlja delo medicinske sestre v urgenci. Delo je izredno naporno in zahteva veliko znanja ter iznajdljivosti v kritičnih trenutkih. Vse to in še več Danica tudi ima. Odlikuje jo izredna prijaznost in toplina do bolnikov in njihovih svojcev. Ob še tako hudih trenutkih vedno najde pravo besedo in tolažbo za vse, ki le to potrebujejo. Poleg tega je izredna sodelavka in mentorica številnim kolegicam, ki so pričele svojo poklicno pot v bolnišnici. Zaradi predanosti delu medicinske sestre in organizacijskih sposobnosti je od leta 2004 imenovana kot vodja tima v urgenci in sprejemu.

Ob delu si je pridobila dragocene izkušnje in znanja za delo v kritičnih trenutkih, ki jih v enoti, kjer Danica opravlja delo nikoli ne zmanjka. Poleg dela vodje tima v urgenci se Danica aktivno vključuje v delo s pripravniki in je mentorica tako diplomiranim medicinskim sestram kot tudi mladim zdravnikom, ki si v Urgenci pridobivajo svoja prva praktična znanja.

Z aktivnimi prispevki je v zadnjih letih sodelovala na seminarjih iz urgentne medicine, bila je aktivna udeleženka na Hrvaškem mednarodnem kongresu iz urgentne medicine.

Danica Žabkar pri svojem delu izhaja predvsem iz potreb bolnika in zaposlenih. Na vseh področjih, kjer deluje delo planira in izvaja tako, da bolnika postavi v središče saj se zaveda, da so bolniki najpomembnejši pri njenem delu.

Danica je prav zaradi svojih osebnostih vrlin, življenjske energije, optimizma povsod priljubljena in spoštovana. Ceni poštenost in je sama izredno poštena. Pri njenem delu z bolnikom jo vodi visok etičen in human odnos, znanje in profesionalnost. Do svojih sodelavcev goji dobre medosebne odnose in je vedno pripravljena prisluhniti vsakemu zaposlenemu v bolnišnici. Prav tako je vedno pripravljena svoje znanje in izkušnje deliti z drugimi in pri tem nikoli ne pozabi na pomembno vlogo medicinske sestre in zdravstvene nege.

Danica Žabkar s predanim, pozitivnim in doslednim delom v bolnišnici prispevala pomemben delež k dvigu, ugledu in prepoznavnosti zdravstvene nega bolnišnice. Njena stokovna usposobljenost in njen smeh sta nalezljiva. Zato jo cenimo in imamo radi.

*Kolektiv SB Jesenice*

### **ČASTNA ČLANICA DRUŠTVA ANICA BAJT**

Po končani šoli za medicinske sestre v Ljubljani junija 1954, se je kot štipendistka Okraja Radovljica zaposlila kot patronažna medicinska sestra za družine z dojenčki in otroci v Okrajnem zdravstvenem domu Radovljica.

Takrat je bila patronažna služba izrazito monovalentna. Tuberkulozne bolnike je obiskovala sestra iz ATD (protituberkulozni disperanzer). Vsi ostali varovanci (kronični bolniki, starostniki, duševni bolniki, alkoholiki...) so bili zajeti v patronažno službo kasneje, ko se je povečalo število patronažnih medicinskih sester in začelo razumevanje o nujnosti patronažne službe.

Teren, ki ji je pripadel kot mladi patronažni medicinski sestri je bil zelo obširen. Zajemal je področje od Rateč do Bohinja, Gorij ter po Savi navzdol do Otoč.

»Zaradi obširnosti terena sem sprva obiskovala le problematične družine, v oddaljenih krajih, kjer je bilo daleč do otroške posvetovalnice in zdravnikov, pa tudi družine po priporočilu zdravnika in drugih«.

Zaposlovanje patronažnih medicinskih sester se je po letu 1955 naglo izboljševalo. Tako ji je kmalu pripadel bolj »domač« teren v Bohinju.

V tem času je potekalo življenje brez pralnih strojev, električnih štedilnikov, stanovanja so bila majhna, brez kopalnic, plenice za enkratno uporabo še dolgo niso poznali. Toda tudi danes po vseh teh letih anica kritično doda: »Določene stvari se v negi novorojenčka niso prav dosti spremenile. Tudi danes dojenčki velikokrat niso primerno oblečeni, razlika je le v tem, da so bili nekoč odeti v volno in debelo flanelo, danes pa v neprodušna oblačila iz bolj sodobnih materialov«.

Pogosto je bilo potrebno sodelovanje s socialnimi službami pri občini (centri za socialno delo so se ustanavljali kasneje) društvom prijateljev mladine, delovnimi organizacijami, raznimi komisijami in seveda z organizacijami RK. Pri območnem odboru RK je bila nekaj let članica izvršnega odbora, en mandat celo predsednica. Vodila je tečaje za laično nego bolnika na domu, sodelovala s predavanji o zdravi prehrani in načinu življenja, širila zavest o pomenu krvodajalstva. Skorajda ni bilo Bohinjca v takratnem obdobju, ki si znanja prve pomoči v okviru šoferskega izpita ne bi pridobil z Ančkinjo pomočjo. Tisto v obliki lutke in čisto pravo Bajtovo.

Po 22 letih dela v patronažni službi je sprejela delo v otroškem dispanzerju v ZD Bohinj. Glede na to, da ji delo in odgovornost nista bila tuja je bila nekaj let tudi glavna medicinska sestra v ZD Bohinj. Kar pa niti ni bilo »dolgočasno«. V manjšem ZD se je morala takratna glavna medicinska sestra izkazati tudi v vlogi hišnika, gospodinje, vzdrževalca in še kaj. »Seveda rada verjamem, da se danes po vseh teh letih določene stvari niso prav dosti spremenile«.

Ves čas svojega aktivnega delovanja si je Anica s pridom pridobivala dodatna funkcionalna in strokovna znanja. Eden pomembnih razlogov ustanovitve današnjega društva je bila zavest takratnih medicinskih sester, da bodo združene v društvu lažje izmenjavale znanje in izkušnje. Anica Bajt je ena tistih medicinskih sester, ki so pred 51 sodelovale pri ustanovitvi Društva medicinskih sester Gorenjske. Skoraj vse profesionalno obdobje je bila članica izvršnega odbora.

Še danes je zelo aktivna. Prostega časa ji vedno primanjkuje. Območnemu odboru RK je zvesta tudi danes. Enkrat mesečno še vedno izvaja merjenje krvnega sladkorja in krvnega pritiska vaščanom. Na roditelskih sestankih, kjer je bila včasih na povabilo ravnateljev Bistriške šole skorajda del aktiva učiteljev, pa res ne predava več. Svoje navdušenje biti medicinska sestra žal ni uspela prenesti na obe hčeri, je pa zato to poslanstvo kot prava teta, prav gotovo podarila kar štirim nečakinjam in celo enemu nečaku.

Ena njenih največjih ljubezni je kultura in z njo gledališče. Od mladih nog je bila vključena v dranjski krožek na vseh stopnjah in smereh svojega izobraževanja. Več kot petdeset let in še danes je članica Kulturnega društva Bohinj – gledališče 2B Bohinjska Bistrica. Za svoje kulturno udejstvovanje je prejela Linhartovo značko, leta 2000 pa celo žlahtni naslov »Komediantka Gorenjske«, ki ji jo je podelil Sklad ljubiteljskih kulturnih dejavnosti.

Tako kot Anico vsakič znova prevzamejo planine, kjer se vsak dan znova čudi vsej njihovi lepoti in jim z občudovanjem vrača pogled, tako smo v Društvu medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Gorenjske navdušeni in hvaležni za vse kar je društvu podarila Anica. Za vse to jo izvršni odbor društva odlikuje z nazivom »častne članice društva«.

*IO DMSBZT Gorenjske 2007*

Vsem nagrajencem še enkrat, iskrene čestitke!

Vsem članicam, članom ter prijateljem društva in vam dragi bralci želim, da bi se vam izpolnilo vse kar ste si zaželeli sami ali so vam v prehodu na letošnje leto zaželeli drugi! Pri lepih željah tudi Gorenjci ne šparamo!

Bodite zdravi in srečni!

## **2006**

### **GORENJCI SMO UPIHNILI PRVIH 50 SVEČK**

Pogled skozi okno nudi pravo zimsko pravljico. Zunaj sije sonce, toda mraz brije in nič ni bolj prijetnega kot klepet na toplem. Toda skrajni čas je tudi za pisanje poročil, plani za tekoče leto so seveda že oddani.

Pravzaprav se je težko odločiti kateri od dogodkov je bil v letu 2006 za Gorenjce najlepši. Kateri med njimi je bil tisti, ki je še posebej zaznamoval 50 - letnico delovanja našega društva.

Priprave na pomembno obletnico so se pričele že leto poprej. Izdali smo prvo predstavitevno zloženko in jo opremili s povabilom na Bled. Nato se je pričelo dogajati zares. Zbirali nismo le prispevkov za prvi zbornik, zbirali smo tudi prepotrebna donatorska sredstva, iskali zveze in poznanstva pri vseh, ki bi nam kakorkoli lahko pomagali, da bi 12. maja lahko vsem pričarali nepozaben večer. Po vseh odmevih sodeč nam je to tudi uspelo. Pohval smo bili deležni tudi s strani ministra. Seveda pa še dolgo časa ne bomo pozabili kako je gospod župan odpiral lokalno cesto in z nekoliko zamude na našo prireditev tudi prijazno popestril svečanost. Zbornik » 50 let v skrbi za človeka« je pregled delovanja zdravstvene nege na vseh področjih kjer so bili in smo dejavni tako zdravstveni tehniki, kot babice in medicinske sestre širom gorenjske pokrajine.

Druga polovica leta je minila nato v znamenju priprav na sklepno regijsko svečanost. Tokrat smo se zbrali v večnamenski dvorani Vitranc v Kranjski Gori. Čeprav smo zakorakali v veseli december, pokrajina s svojo podobo tega še ni izkazovala. Nas je pa dvorana pričakala praznično urejena, nekaj posebnega je bilo čutiti tudi med povabljenimi, ki so se vabilu odzvali v velikem številu. Posebno pozornost smo namenili vsem nagrajenkam. Tokrat jih je bilo pet. Priznanje »srebrni znak« smo podelili že četrtič, tako kot se za posebne obletnice spodobi smo izrekli tudi posebno priznanje. Prva častna članica našega društva je postala gospa Mirjam Belič. Prav ona je bila tista, ki je skupaj z drugimi naprednimi medicinskimi sestrami, 18. novembra 1956, zasnovala temelje današnjega društva. Takole smo zapisali obrazložitev ob prejemu častnega naziva:

**MIRJAM BELIČ** je leta 1953, Ministrstvo za zdravstvo Slovenije, po temeljiti presoji napotilo na delo v Okrajni zdravstveni dom Radovljica. Iz Radovljice jo je službena pot vodila na Jesenice, od tod pa v Kranj najprej na Okrajni ljudski odbor Kranj in nato na Okrajni zdravstveni zavod Kranj. Področje, ki ji je bilo zaupano je bilo usmerjeno predvsem v organizacijo zdravstveno socialnega varstva žena in otrok na Gorenjskem.

Povojni čas, ko je bilo vse razrušeno, sta revščina in skrajna preprostost ljudi botrovali vsakemu koraku. Analiza stanja zdravja prebivalstva je narekovala, da je potrebno dati prednost delu na področju varstva žena in otrok, ker je bila smrtnost dojenčkov zelo visoka.

Ustanavljati so začeli posvetovalnice za žene in otroke, kjer so dodatno delale tudi medicinske sestre in babice s terena.

Istočasno je bilo uvedena tudi evidenca obiskov v posvetovalnicah. Na podlagi zapisanih podatkov so medicinske sestre skupaj s sodelavci lahko pričele meriti rezultate svojega dela. Analize so pokazale, da je bilo delo strokovno in pravilno, saj se je že v kratkem pokazalo pomembno znižanje smrtnosti mater in otrok.

Veliko volje in truda je bilo potrebno vložiti tudi v organizacijo tečajev za zdravo prehrano – gospodinjske tečaje, o higieni in negi otroka, o negi porodnice ter o družinski vzgoji.

Odgovornost in program dela ter vsebine nalog so se širile iz leta v leto. Ena pomembnejših nalog je bila uvedba polivalentne patronažne službe z namenom zaščite celotne družine.

Posebej pomemben je bil začetek sodelovanja na zdravstveno vzgojnem področju z Rdečim križem. V sodelovanju z republiškim odborom Rdečega križa so organizirali predvsem več tedenske tečaje za nego bolnika na domu.

Skupaj z Bolnišnico za ginekologijo in porodništvo Kranj so izvajali programe zgodnjega odkrivanja raka pri ženskah in z dobljenimi rezultati, ki so presegali pričakovanja, poskrbeli za zdravje žensk na Gorenjskem.

Zaradi velikega števila abortusov v takratnem času je bila vključena v program patronažne službe vzgoja družine in partnerjev za zaščito pred nezaželjeno nosečnostjo. To je bila ena težjih nalog tako za zdravstvene delavce kot za družino. Vendar je prosvetljenost ljudi postajala vse širša in nenazadnje posluš stroke je vzpodbudil proizvodnjo pripomočka – diafragme, ki so jih pričeli izdelovati v Savi Kranj.

Pri svojem delu je gospa Mirjam Belič vedno želela nekaj več, ga izboljšati in posodobiti, kar je bilo mnogim težko razumljivo.

Povezovanje, iskanje rešitev, želja po boljšem in dobrem strokovnem delu so bili generator za začetek združevanja in glavno vodilo društvenega dela. Deset let je gospa Mirjam Belič v sodelovanju s kolegicami soustvarjala današnje društvo, na kar je kot sama pravi: "zelo ponosna!"

Vsi tisti, ki danes soustvarjamo podobo in delovanje društva smo ob vsem napisanim dodali še tole:

Naj bo naziv "častna članica" Društva medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Gorenjske skromna a iskrena zahvala za vse napore, ki jih je gspa Mirjam Belič pred 50 leti skupaj s kolegicami vložila v oranje ledine na področju povezovanja in združevanja medicinskih sester in babic na Gorenjskem. Naj bo to tudi zahvala za vse odlične programe, ki so bili temelj sodobni zdravstveni negi na Gorenjskem!

Nič manj svečane niso bile besede, ki smo jih zapisali in izrekli vsem štirim nagrajenkam, ki so prejele »Srebrni znak«.

### **Marija Bistan**

Marija Bistan se je pred 27 leti zaposlila v Bolnišnici Golnik. Ves ta čas je opravljala svoje delo v treh izmenah kot srednja medicinska sestra. Prva leta je službo opravljala na različnih bolniških oddelkih in tako spoznala delo v celotni bolnišnici. Od leta 1984 pa dela na Kliničnem oddelku za obravnavo bolnikov s pljučnim rakom. Bolnike spremlja tako v času diagnostike, zdravljenja kot tudi v končnih fazah bolezni. Pri svojem delu postavlja v ospredje individualno obravnavo bolnika in skrb za njegovo telesno, duševno, socialno in duhovno počutje.

Od leta 2003 sodeluje v Krožku kakovosti, za preprečevanje padcev. Zaveda se, da je eden izmed najmanj želenih zapletov, do katerega lahko pride med zdravljenjem bolnika prav, padelec bolnika.

Kot vodja krožka si prizadeva zagotoviti varnost bolnikov, zmanjšati število padcev in morebitnih škodljivih posledic, ki lahko nastanejo. Kot članica krožka je sodelovala pri pripravi informativnih zloženkov za bolnike in svojce in se aktivno vključuje tudi v poučevanje bolnikov in njihovih svojcev o poznavanju preventivnih ukrepov za zmanjševanje možnosti padca.

Na področju zagotavljanja varnosti bolnikov sodeluje v raziskovalnih projektih (uporaba segu – fiks pasu) in pripravlja redne mesečne analize, ki so pomoč vsemu negovalnemu osebju in vodilnemu managementu za strokovne in ekonomske usmeritve na tem področju.

Sodeluje tudi pri izvajanju raziskave o »Predstavah in informiranosti o bolezni ter duševni stiski pri bolnikih v procesu diagnostike zaradi suma na rakaste spremembe v pljučih in po znani diagnozi«. Ker gre za raziskavo, ki od izvajalcev zahteva veliko mero razumevanja, strpnosti in osebne občutljivosti v odnosu do bolnikov, je njena pomoč pri izvajanju projekta še posebej dragocena. Vrsto let je tudi mentorica zdravstvenim tehnikom-pripravnikom.

Njen pristop do bolnikov je profesionalen: je zavzeta, skrbna, zanesljiva, topla, prijazna, nežna, a tudi odločna v svoji skrbi za bolnike. Sicer pa jo zaznamujejo praktičnost, dobra

organiziranost pri delu ter vesel nasmeh, s čimer prispeva predvsem k dobrim odnosom v timu.

### **Damjana Stroj**

Damjana Stroj se je po zaključeni srednji zdravstveni šoli, zaposlila v Domu Petra Uzarja v Trziču. Že polnih 22 let opravlja delo srednje medicinske sestre in se rada pošali, da si že zasluži inventarno številko. Od rane mladosti živi v podeželskem okolju, kjer se je dnevno srečevala s starejšo populacijo. Prav zaradi tega ji je delovno okolje toliko bolj domače.

Dejavna je v organih zavoda kot predsednica disciplinske komisije in precej časa tudi kot predsednica sveta zavoda. V Domu Petra Uzarja je nekaj časa vodila skupino stanovalcev s sladkorno boleznijo. Z zdravstveno vzgojo diabetikov je bistveno pripomogla k urejenosti in preprečitvi kasnih zapletov sladkorne bolezni. V času odsotnosti ambulantne medicinske sestre jo enakovredno nadomešča. Je kritičen in zahteven mentor številnim sodelavkam in sodelavcem, ki njeno delo ocenjujejo kot profesionalno, odgovorno in objektivno.

S svojo voljo, skromnostjo, predanim delom in razvitim čutom za ljudi si je v teh letih službovanja pridobila tudi naklonjenost stanovalcev. Vsi vedo, da je zaupanja vredna oseba, na katero se lahko zanese vsakdo, ki jo prosi za pomoč ali nasvet. Vedno, ko ji pohajajo moči, jo znova napolnijo z novo energijo ljudje, ki potrebujejo njeno pomoč. Ko začuti, da so ji ljudje, ki jim kakorkoli pomaga, hvaležni, je to zanjo dokaz, da je izbrala pravi poklic.

Sodelavci vidijo Damjano poleg izredno profesionalne in tople medicinske sestre še kot duhovito in zabavno. Je enkratna, izjemna in nepogrešljiva. Vsak izmed nas ji dolguje kakšen Hvala. Eni od nas kakšnega več. Zato v svojem in v imenu vseh sodelavcev: Hvala Damjana! Hvala, ker si, kakršna si in ker si z nami!!!! »

### **Elizabeta Špela Urh**

Elizabeta Špela Urh se je jeseni leta 1984, zaposlila v Splošni bolnišnici Jesenice, kot babica v porodni sobi in babiški negi. S svojo predanostjo, sposobnostjo in profesionalnimi veščinami je pomagala velikemu številu novorojenčkov, da so zdravi prijokali na svet.

Njena vloga je vidna pri vključevanju v zdravstveno vzgojna področja na ginekološko porodniškem oddelku. Je babica, ki z velikim zanosom in predanostjo poklicu najlepše trenutke začetka življenja prenaša tudi na dijake in študente. Poleg tega je izredna sodelavka in mentorica številnim kolegicam, ki so pričele svojo poklicno pot v porodni sobi jeseniške porodnišnice.

Njeno sodelovanje je bilo zelo aktivno pri dvakratnem projektu in podelitvi naziva Novorojenčku prijazna porodnišnica na katerega so ponosne tudi njene najožje sodelavke. Leta 2000 je Špeli za las ušel naziv "slovenska babica leta". V akciji, ki jo je vodila revija MAMA je po mnenju zadovoljnih staršev zasedla več kot odlično 2. mesto!

Delo babice je lepo in plemenito je pa tudi izredno naporno in zahteva veliko znanja ter iznajdljivosti v kritičnih trenutkih. Vse to Špela ima in še veliko več.

Odlikujejo jo izredna prijaznost in toplina do mater in novorojenčkov. Ob še tako hudih trenutkih vedno najde za mamico pravo besedo in tolažbo, vodi jo čez vse nevidne ovire med porodom in kasnejši oskrbi mamice in novorojenčka.

Sama pravi, da ni lepšega nasmeška, kot je nasmešek, ki se razlije po materinem obrazu, ko prvič zasliši jok svojega otroka, ki predstavlja začetek novega življenja. Biti babica pomeni Špeli tudi to, ko v jutranjih urah zapušča porodno sobo po naporni nočni izmeni s prijetno zavestjo, da je v knjigo svojega poklica ponovno vpisala novo življnje. Nekoliko hudomušno dodajamo, da je s svojo toplino in nežnostjo morda na svoj način pripomogla tudi k dvigu natalitete Gorenjcev.

Špela Urh prejme priznanje srebrni znak, komaj mesec dni po uradnem preimenovanju društva, kot prva babica na Gorenjskem. Naj bo to na poseben način priznanje za plemenito delo vsem gorenjskim babicam!

### **Marinka Čebulj**

Prvo delovno mesto je nastopila v Bolnišnici za ginekologijo in porodništvo v Kranju. V Dom starejših občanov v Preddvor, takrat Dom Andreja Drolca, je prišla leta 1984, na delovno mesto glavne medicinske sestre. V težkih razmerah, ki so tedaj vladale v domovih, je uvajala novosti in posodobitve pri organizaciji dela, negi in oskrbi stanovalcev. Napredovanje v vseh smereh je bilo vidno takoj po njenem prihodu in je potekalo kontinuirano vse do danes. Njen življenjski moto je bil napredovanje zdravstvene nege v domu. Sodelovala je s proizvajalci, ki so po njenih idejah izdelali prvo hidravlično negovalno posteljo, skrbela je za izobraževanje medicinskih sester, organizirala strokovna srečanja v zavodu, prva sklenila dogovor z ZZZS za odobritev inkontinenčnih pripomočkov na Gorenjskem. Bila je tudi prva, ki se je spopadla z računalnikom in vpeljala računalniški program za zdravstveno nego v socialno-varstvenih zavodih. Osem let je aktivno delovala v društvu medicinskih sester in zdravstvenih tehnikov Gorenjske. Izkazovala je odličen odnos do medicinskih sester in ustvarila zaupanje in spoštovanje, spodbujala dobre medsebojne odnose, ki so temeljili na profesionalnosti, spoštovanju in pomoči.

Poštenost je vrlina, ki jo ne najdeš pogosto, zato je pri Marinki še toliko bolj cenjena. Vedno je bila pripravljena pomagati. Tudi v prostem času je bil "Dom" in zaposleni v njem njena prva skrb.

S svojo pokončnostjo in neuničljivo energijo, ki je bila nalezljiva, je premostila marsikateri problem, ki je bil v začetku videti nerešljiv. Pri svojem delu je vedno težila k izboljšanju pogojev dela za zaposlene in večje zadovoljstvo stanovalcev. Njen etični odnos, znanje in profesionalnost se odražajo na vseh področjih dela. Brez odvečnih besed vedno seže v bistvo problema in poiče ustrezno rešitev.

Po šestintridesetih letih neutrudnega dela in odrekanih je še vedno polna energije a njena poklicna pot se uspešno zaključuje. Pred njo je nova, še lepša in samo njena!

Takole so za Marijo, Damjano, Špelo in Marinko zapisali njihovi najtesnejši sodelavci, ki so jih tudi predlagali za priznanja.

Da bi bilo vse še bolj v pričakovanju in polno presenečenj je Marinka priznanje prejela tik pred odhodom v pokoj in brez njene vednosti, seveda pa v sodelovanju vseh, ki imamo s tem kaj opraviti.

Naj na počitnicah za nedoločen čas maksimalno uživa!

Sledile so izbrane besede pomembnih in močnih žena, pa tudi besede podpredsednika Zbornice – Zveze, Petra Požuna, kateremu je bil zaupan svečani nagovor.

V zahvalah je bilo slišati: pogum, požrtvovalnost, znanje, priznanje in pošteno plačilo. Vsi smo si bili enotni, da si bomo vse to morali izboriti izključno sami.

Tega se prav dobro zavedamo tudi Gorenjci, ki verjamemo, da do cilja vedno vodi več poti. Pomembno je le to, da si cilj zastavimo.

Izpolnili smo veliko zastavljenih ciljev, se med tem tudi že nekoliko utrudili toda še zdaleč nismo rekli zadnje. Ob taktih Nuše Derende na njeno »Energy« smo vsi v dvorani vedeli, da jo še imamo, vsaj še za naslednjih 50 let!

**2005**

### **Slovo od starega leta in podelitev srebrnih znakov za leto 2005**

Vsako leto v decembru je čas za slovo od preteklega leta in je čas za izražanje lepih želj v novem letu.



Gorenjsko društvo ostaja pri tradiciji. Člane in članice povabi na ogled gledališke predstave. Ogledali smo si Komedijo Ljubezni, ki so jo zaigrali igralci Gledališča Toneta Čufarja z Jesenic. V drugem delu je sledila podelitev Srebrnih znakov za leto 2005 – najvišje priznanje Društva. Društvo medicinskih sester in zdravstvenih tehnikov Gorenjske jih je letos podelilo že 3-jič.

V skladu s Statutom društva in Pravilnikom o priznanjih so bila podeljena 4 priznanja. Komisija, ki ji predseduje gospod Marjan Žagar, je izmed 10 nominirank izbrala 4 nagrajenke. Priznanja sta podelili predsednica društva Monika Ažman in članica komisije za priznanja gospa Dita Perčič.

Posebno vzdušje v dvorani je bilo čutiti ob pozdravu posebni gostji, prvi predsednici in ustanoviteljici gorenjskega društva, gospe Mirjam Belič.

## **NAGRAJENKE »SREBRNI ZNAK« 2005**

### **VERA BENEDIK**

Vera Benedik se je rodila v Varaždinu, kjer je tudi končala Šolo za medicinske sestre splošne smeri. Znanje in izkušnje si je na Golniku pridobivala na oddelku za intenzivno nego in terapijo in ob delu dokončala izredni študij na Višji šoli za zdravstvene delavce v Ljubljani.

Danes na negovalnem oddelku skupaj s kolegicami razvija organizacijo neakutne obravnave bolnika v KOPA Golnik in soustvarja podobo samostojne in profesionalne medicinske sestre.

Vera Benedik se je pri svojem delu usmerjala k bolnikom s kroničnimi boleznimi. Aktivno je vodila šolo trajnega zdravljenja s kisikom na domu za bolnike in njihove svojce. Danes vodi individualno izobraževanje bolnikov s sladkorno boleznijo.

Njeno delo je zaznamovano z vztrajnostjo, kolegialnostjo, močno voljo in trudom biti še boljši. Prav to tudi veliko prispeva k kakovosti zdravstvene nege v bolnišnici in uspešnemu uresničevanju programa službe zdravstvene nege.

Njene človeške in strokovne odlike pomembno prispevajo k dobremu počutju bolnikov in svojcev ter boljšim medsebojnim odnosom v delovnem timu.

Svoja znanja kot izkušena mentorica uspešno prenaša na mlajše kolegice. Aktivno sodeluje tudi s teoretičnimi in praktičnimi vsebinami v programu pripravništva ter strokovnih delavnicah za medicinske sestre.

### **DARJA NOČ**

V Splošni bolnišnici na Jesenicah se je zaposlila po uspešno končanem študiju na Višji šoli za zdravstveno nego v Ljubljani, leta 1986.

Najprej v enoti centralne intenzivne terapije, nato je delo nadaljevala na ginekološko porodniškem oddelku. V delo na tem oddelku se je vključila z vsem žarom in postala nosilka projekta za pridobitev naziva »Novorojenčku prijazna porodnišnica«.

Poleg dela na oddelku je pripravila temelje in dolgo časa vodila Šolo za dojenje. Zelo aktivno se je vključevala tudi v druga zdravstveno vzgojna področja na ginekološko porodniškem oddelku.

Pred dvema letoma je stopila na zahtevno pot organiziranja in vodenja oddelka za zdravstveno nego. Na oddeleku, ki je organizacijsko in strokovno popolnoma samostojen oddelek, je Darja glavna medicinska sestra.

S svojim pozitivnim in toplim odnosom ter profesionalnim delom občutno prispeva h kakovosti zdravstvene nege tako v Splošni bolnišnici na Jesenicah kot v slovenskem prostoru. Odločilna je bila njena vloga v bolnišnici pri dvakratnem priznanju Unicefa "Novorojenčku prijazna porodnišnica".

Darji zaposleni v SBJ izrekajo vse spoštovanje in priznanje za njeno dosedanje delo ter se z njeno številno družino veselijo še mnogih uspehov!

### **MARIJA PETRINEC PRIMOŽIČ**

Marija Petrincec Primožič je pričela svojo poklicno pot v KOPA Golnik leta 1990.

2001 je končala študij na Visoki šoli za zdravstvo v Ljubljani in postala vodja negovalnega tima v Oddelku za endoskopijo dihal in prebavil.

S svojim prijaznim nastopom in nasmehom se trudi, da bi bile endoskopske preiskave za bolnika čim manj neprijetne. Sodelavci vidimo v njej strokovno in zanesljivo medicinsko sestro na katero se lahko vedno zanesemo.

Vsa leta aktivno sodeluje kot predavateljica na različnih izobraževanjih in je mentorica pri usposabljanju medicinskih sester, ki delajo na področju bronhoskopije. Sodeluje pri izvajanju učnih delavnic za zdravnike in v KOPA vodi krožek za etične dileme na področju zdravstvene nege.

Sodeluje v delovni skupini za pripravo smernic za bronhoskopijo z upogljivim bronhoskopom.

Marija se udeležuje tudi izobraževanj izven meja Slovenije in izrazito pripomore k večji prepoznavnosti in kakovosti zdravstvene nege v endoskopiji ter prepoznavnosti naše bolnišnice tudi v tujini.

Tudi v domačem kraju aktivno sodeluje v krajevni organizaciji Rdečega križa in rada priskoči na pomoč bolnikom s sladkorno boleznijo, predvsem z nasveti in izkušnjami, ki jih ima.

Sicer pa Marijo poznamo kot aktivno kolesarko, ki vsak dan prikolesari v službo. Le hud mraz ali močan naliv jo prisilita, da kolo zamenja z avtomobilom.

### **ALEKSANDRA SUŠNIK**

Je od leta 1978 zaposlena v ZD Radovljica. Pričela je v sprejemni ambulanti, kasneje je svoje delovne izkušnje nadgrajevala na otroškem oddelku in v laboratoriju. Prva je pričela orati ledino na področju zdravstvene nege na domu. To delo z največjim veseljem opravlja še danes, (skupaj že petindvajseto leto).

Njena vsestranskost se kaže tudi v izvajanju delavnic po programu CINDI in v izvajanju zdravstveno vzgojnega dela v dveh krajevnih skupnostih.

Je medicinska sestra, ki premore veliko empatije. Skrb za človeka in predanost poklicu, pa le del njenih odlik po katerih je prepoznavna.

Do svojih sodelavcev, ki jo kličejo Saša, je nadvse kolegialna. S svojim nasmehom in voljo do življenja pa tako sodelavcem kot pacientom polepša tudi bolj turobne dni.

Gospa Aleksandra Sušnik pravi, da že samo občutek, da si nekemu potreben, daje moč in motivacijo za vsakdanje delo. Z vsakim dnem, ki ga na terenu preživi z bolniki in njihovimi svojci, dobi potrdilo, da dela dobro in prav. Sodelavke ZD Radovljica dodajajo, da jo imajo rade in da so vesele, da je njihova sodelavka!

Večer se je zaključil v prijetnem druženju.

## **2004**

### **DECEMBER – MESEC, KO SI PODARJAMO ISKRENE BESEDE, LEPE ŽELJE IN DARILA**

Kako zagotoviti dovolj prostora za vse, ki bi se želeli sprostiti, se zabavati, stisniti roko v čast »enga srečnga pa zdravga« in čestitati kolegici, ki je z vestnim delom, dobrimi medsebojnimi odnosi, pripadnostjo poklicu in z neizmerno voljo do življenja, prejela priznanje »Srebrni znak«. Vprašanja o prostoru so vedno nevšečna, pa naj si bodo o tem, da ga je preveč ali pa premalo. Veselje je nepopisno, če ga je premalo, saj to pomeni, da delaš prav in da si vabila na slovesnost razposlal na prave naslove. Konec dober, vse dobro smo si dejali, ko smo prireditev iz premajhnega gledališča Toneta Čufarja na Jesenicah, predstavili v veliko kino dvorano. Potrebno je bilo dodati le nekaj božičnih zvezd in tudi stari »švedri« niso več zmotili svečanega večera.

Da bi bilo razpoloženje kar se da vedro smo si najprej ogledali monokomedijo »Rifletov šuštar«. Nasmeljali smo se resnicam iz vsakdanjega življenja, ki nam jih je s pomočjo čevljev, ki so se znašli v čevljarški delavnici, predstavil Rifle. Kitova mast, ki mu je še ostala, pa je prav prišla kot se je kasneje izkazalo tudi vsem tistim, ki so po njegovi predstavi napolnili oder.

Glavno vlogo je prevzel predsednik komisije za priznanja pri DMSZT Gorenjske, gospod Marjan Žagar, ki je skupaj s predsednico društva podelil štiri priznanja Srebrni znak za leto 2004. Priznanja so prejele: Sonja Gjerkeš, Marta Zajec, Katica Zlatar in Ivanka Zupan.

Za vsako izmed njih so njeni najbližji sodelavci zapisali najlepše besede in misli:

### **Sonja Gjerkeš**

Srednjo zdravstveno šolo na Jesenicah je zaključila leta 1972 in se še istega leta zaposlila v Splošni bolnišnici na Jesenicah. Njeno prvo delovno mesto je bilo v »šok sobi« nato pa na anesteziji, kjer je bila vodja anestezijskih tehnikov.

Kasneje je želela svoje znanje še nadgraditi, zato se je vpisala na Višjo šolo za zdravstvene delavce v Ljubljani in leta 1980 tudi diplomirala. Svojo poklicno pot je nato nadaljevala na transfuziološkem oddelku in kasneje na ginekološko-porodniškem, kjer od leta 1994 opravlja dela in naloge glavne medicinske sestre tega oddelka.

Ginekološko porodniški oddelek je v zadnjih letih doživel velik preporod. Zdravstvena nega ginekološke bolnice in porodnic je na visoki strokovni ravni. Oddelek je že drugič prejel priznanje Unicef-a – novorojenčku prijazna porodnišnica. Vse to in še veliko več se je zgodilo prav zaradi predanega dela gospe Sonje Gjerkeš, ki s svojim optimizmom in prijaznostjo pozitivno vpliva tudi na sodelavce v timu, jih vzpodbuja k zastavljenim ciljem in tako k doseganju boljših rezultatov dela in razvoju oddelka.

Poleg strpnega vodenja svojega tima in ginekološko-porodniškega oddelka, Sonja Gjerkeš aktivno sodeluje v večjih projektih na nivoju bolnišnice, je aktivna članica Kolegija glavne medicinske sestre bolnišnice, pripravlja, oblikuje in izvaja projekte izboljšav komunikacije med porodnico in zaposlenimi, pod njenim vodstvom je bila v preteklem letu izvedena obširna anketa na temo izboljšanje komunikacije in kakovosti zdravstvene nege na ginekološko porodniškem oddelku.

To pa je le delček njenega ustvarjalnega dela v zadnjih 32 letih. Zato, draga Sonja ti iskreno čestitamo in ti želimo, da bi bila še dolgo časa v oporo in vzpodbudo vsem bolnicam, predvsem pa bodočim mamicam in vsem nam, ki te imamo radi.

### **Marta Zajec**

Medicinska sestra Marta Zajec je začela svojo poklicno pot na Ištitutu Golnik leta 1970. Rodila se je 1951 v vasi Sorica. Z veliko odreknanja ji je uspelo zaključiti srednjo zdravstveno šolo na Jesenicah in se zaposliti v Bolnišnici Golnik. Pravi, da je bila to življenjska izbira. Kaj bi si pri dvajsetih letih dekleta želelo še kaj boljšega, kot službo in stanovanje, pa čeprav v samskem domu. Na Golnik je prišla le za nekaj časa a ji sedaj do upokojitve manjka le še 24 mesecev.

Je medicinska sestra, ki je bila vedno neopazna pa kljub temu zelo dobro vidna. Kot mlada medicinska sestra je delala kot prostovoljka na različnih področjih in se vedno vključevala v aktivnosti v krajevni skupnosti. Obiskovala je starejše in bolehnne sovaščane in jim pomagala. Marta Zajec je bila tudi dolga leta krvodajalka, vse dotlej, ko ji je lastno zdravje to dopuščalo.

V svoji dolgoletni poklicni karieri je s svojimi dejanji in čutom za bolnika – predvsem bolnika človeka, potrjevala predanost svojemu poklicu. Med bolniki je bila vedno prepoznavna in velikokrat pohvaljena medicinska sestra. Njena profesionalnost, odgovornost, objektivnost je bila vselej vzor starejšim in mlajšim sodelavcem. S ponosom in tudi z dejanji postavlja poklic medicinske sestre na najvišjo raven in s tem krepi spoštovanje naše dejavnosti. Poteguje se za pravice medicinskih sester, hkrati pa je zelo zahtevna in kritična tudi do dolžnosti.

Redno se strokovno izobražuje in znanja uspešno prenaša v prakso in na sodelavce. V svoji poklicni karieri je v delo kot mentorica vpeljala številne nove sodelavke in sodelavce.

Je medicinska sestra z izrednim čutom za spremembe. Sama pravi, da se je bilo zanje potrebno včasih zelo boriti. Bila je pogosto advokat za svoje sodelavce. Je medicinska sestra z idejami, ki jih zna tudi utemeljiti in pri njihovi realizaciji tudi vztrajati.

Marta ves čas dela kot »turnusna« medicinska sestra in kljub ponujenim lažjim delovnim mestom meni, da je le to delo tisto, ki jo izpolnjuje.

Marta Zajec je medicinska sestra, ki je predvsem kot oseba zelo velik hkrati pa zelo skromen človek. Prav s to svojo značajsko lastnostjo je prispevala, da med medicinskimi sestrami izstopa, da jo imamo vsi radi, jo spoštujemo, trepetamo za njeno zdravje in se z njo veselimo. Je medicinska sestra, ki si jo lahko samo želimo!

### **Katica Zlatar**

Katica Zlata je svojo poklicno pot pričela leta 1977 v Bolnišnici Golnik, na pulmološkem oddelku, kot srednja medicinska sestra. Kmalu je bila zaradi svojih sposobnosti premeščena na Oddelek za intenzivno nego in terapijo, kjer je nadaljevala svojo strokovno rast.

Intenzivnost in strokovnost ter neposredna pomoč bolnikom jo je na oddelku zadržala 17 let. Svoje praktične izkušnje je vedno rada in uspešno prenašala na mlajše kolegice. Zato je že kot srednja medicinska sestra sprejela izziv vodje tima. Izpopolnjevala se je na raznih podiplomskih seminarjih in se kmalu vpisala na Višjo šolo za zdravstvene delavce Univerze v Ljubljani in jo leta 1992 uspešno zaključila. V letu 2002 pa zaključila še visokošolski program in si pridobila naziv diplomirana medicinska sestra.

Leta 1994 je nov izziv našla na endoskopskem oddelku. Srečala se je s povsem novo obliko dela. Oddelek za endoskopijo dihal in prebavil je učna baza za endoskopske medicinske sestre, ki delajo pri bronhoskopiji, za vso Slovenijo. Svoje praktične izkušnje in teoretično znanje je z veseljem prenašala na kolegice.

Sodelovala je pri organizaciji mednarodnega srečanja medicinskih sester v bronhoskopiji in se aktivno vključila pri teoretičnem delu in vodila učne delavnice. Srečanje je bilo zelo odmevno tudi v širši strokovni javnosti.

Nekaj let je bila tudi aktivna članica izvršilnega odbora Endoskopske sekcije Slovenije.

Endoskopski oddelek in sodelavce je morala nenačrtovano zapustiti in svojo poklicno pot nadaljevati na oddelku za kardiovaskularno funkcijsko diagnostiko.

V Bolnišnici Golnik – KOPA je vključena v izobraževanje pripravnikov v obliki predavanj in delavnic in sodeluje pri zdravstveni vzgoji bolnikov s hipertenzijo.

V zasebnem življenju se je spopadala s hudimi preizkušnjami, ki jih je znala z optimizmom in življenjsko energijo uspešno premagati. Delo medicinske sestre postavlja vedno v ospredje. Je dobra in korektna sodelavka, saj lahko vedno računamo na njeno sodelovanje, pomoč in dobro voljo.

Njen nemirni duh si je vedno želel tudi bogato in polno življenje, ki ga živi v prostem času. V mladosti je to zapolnjevala s sodelovanjem pri Teritorialni obrambi kot aktivni član pri saniteti. Preizkusila se je tudi v raznih športnih panogah.

Sedaj pa vedno bolj ljubi naravo, ker se v njej najlažje sprošča. Zelo rada "čuti skalo" in zato uživa med slovenskimi in tudi drugimi vršaci. Poleti rada plava in kolesari, pozimi pa je navdušena smučarka. Lepote narave rada deli z drugimi, zato v svoje športne aktivnosti privabi tudi svoje sodelavce in jim ponudi strokovno vodenje.

Njeno življenjsko načelo je:

"Človek mora vedno nekaj dajati, da bi lahko tudi sprejemal, kajti v življenju največ šteje ljubezen, ki smo jo dali in, ki smo jo lahko sprejeli."

Sodelavci se z njenim načelom strinjamo, je oseba, ki nam vedno kaj da, prav vedno pa prisrčen nasmeh, ki smo ga veseli tako sodelavci kot bolniki.

### **Ivanka Zupan**

.....višja medicinska sestra, univ.dipl. org. dela, je leta 1972 maturirala na Srednji zdravstveni šoli na Jesenicah in se istega leta zaposlila v Psihiatrični bolnišnici Begunje. Želja po znanju jo je vodila v študij ob delu. Tako je diplomirala kar dvakrat, prvič na Višji šoli za zdravstvene delavce v Ljubljani, leta 1982 pa še na Visoki šoli za organizacijske vede v Kranju.

S postavljeno filozofijo in cilji zdravstvene nege je že v zgodnjih 90-ih z negovalnim timom E2 oddelka Psihiatrične bolnišnice Begunje, pri bolnicah s pretežno gerontopsihiatrično simptomatiko dvignila kvaliteto zdravstvene nege in ponovno osmislila življenje bolnic. Z vnesenimi novostmi jim je ponudila dan, ki ni bil enak

včerajšnjemu in ne podoben jutrišnjemu. Prenekateri bolnici je z organiziranjem srečanj s svojci pomagala navezati že pretrgane stike.

V zadnjem obdobju je postala nosilka pedagoške dejavnosti v Psihiatrični bolnišnici. Del svojega delovnega časa posveča organiziranemu zdravstveno vzgojnemu delu z bolniki, tako s posamezniki kot v skupini.

Več kot desetletje tesno sodeluje z društvom. V obdobju 1990 – 1991 je bil sedež društva gorenjskih med. sester in zdravstvenih tehnikov v Begunjah, njegova predsednica pa prav Ivanka Zupan. V okviru društvenih aktivnosti je prizadevanja usmerjala tudi v ustanavljanje Zbornice zdravstvene nege in Sindikata delavcev v zdravstveni negi.

Na njeno pobudo je bil leta 1991 ustanovljen Aktiv upokojenih medicinskih sester na Gorenjskem, ki še danes uspešno deluje. Med drugim je bila soavtor pravilnika za podeljevanje priznanj in je predsednica disciplinske komisije.

Gospa Ivanka Zupan ima tudi tisti prefinjen občutek za človeka, ki se v pravem trenutku odzove na pravi način, ki v človeka vlaga in od njega v pravi meri zahteva. Zna poslušati in svetovati. Razume stisko, strah, negotovost pri bolnikih in sodelavcih. Je medicinska sestra, ki ve kaj hoče, sledi sodobnim tokovom v zdravstveni negi, razdaja znanje bodočim rodovom, saj verjame, da le dobro izobražena medicinska sestra lahko nudi ustrezno pomoč bolniku, ko jo le-ta potrebuje in pričakuje.

Draga Jana, hvala ti za vse to!

Iskrenih besed in lepih želja je bilo res veliko. Daril – tudi! Nagrajenke so prejele priznanje in v steklo izoblikovan znak društva. Skromno pozornost smo namenili vsem tistim vabljenim gostom, ki so v iztekajočem se letu pomagali sooblikovati utrip gorenjskega društva. Veseli smo bili tudi predstavnikov Sindikata zaposlenih v zdravstveni negi, gospe Saše Kotar in gospoda Janeza Turuka. Voščila nam je tudi podpredsednica za koordinacijo regijskih društev pri Zbornici – Zvezi, gospa Darinka Klemenc. V voščilu pa ni pozabila omeniti vseh obveznosti, ki nas čakajo v prihodnjem letu, tudi dviga članarine ne. In to ravno nam Gorenjcem!

Seveda pa je to že druga zgodba, ki jo tistega svečanega decembrskega večera sploh nismo vzeli za hudo. Zaželeli smo si le še zdravja in sreče v letu 2005, nazdravili s šampanjcem in se prepustili čarobnemu večeru.

## **2003**

### **SREBRNI ZNAK TUDI NA GORENJSKEM**

Izvršni odbor DMSZT Gorenjske se je na seji v mesecu oktobru odločil, da prične s podelitvijo priznanj Srebrni znak. Priznanje lahko prejme član društva, ki je s svojim delom in aktivnostjo doprinesel kar največ k prepoznavnosti in krepitvi vloge dela medicinskih sester in zdravstvenih tehnikov v slovenskem in mednarodnem prostoru.

Pripravili smo pravilnik o priznanjih, izvolili pet člansko komisijo, z razpisom v Utrip-u se je začelo zares. Komisija je prejela osem predlogov, izbrala pa štiri nagrajenke, tako kot je zapisano v pravilniku. Sklepno dejanje se je odvijalo v gledališču Tone Čufar na Jesenicah, v zadnjih dneh starega leta 2003.

Komedija ob koncu leta je že postala tradicija našega društva. Verjamemo, da je dobra volja najboljša in je prav, da si z njo zaželimmo vse lepo za leto, ki je pred nami. Zavedamo pa se tudi, da je vsakršno priznanje še lepše, če ga sprejmeš pred polno gledališko dvorano. Desa Muck nam je uro in pol dopovedovala: »Jutri začnem«, mi pa smo začeli že naslednji trenutek.

Priznanja za svoje dolgoletno delo in prispevek k oblikovanju sodobne zdravstvene nege na Gorenjskem so prejele:

**Vasiljka Kokalj**, na predlog Osnovnega zdravstva Gorenjske – OE Zdravstveni dom Jesenice.

Zaposlena v dispanzerju za medicino dela, prometa in športa v Zdravstvenem domu Jesenice, kjer je odgovorna tudi za področje zdravstvene vzgoje.

Predlagatelji so še posebej zapisali: »V svoji poklicni karieri si je Vasiljka Kokalj pridobila veliko znanja. S sodelovanjem pri organizaciji številnih strokovnih srečanj, to znanje prenaša tudi na svoje sodelavce. S svojimi prispevki na radiu Triglav, o zdravem načinu življenja, posega v širšo lokalno skupnost, ter s tem prispeva kar največ k prepoznavnosti in vsebini delovanja zdravstvene nege. Vedno je pripravljena pomagati in svetovati. Prav zato si zasluži to priznanje, mi vsi pa bomo nanjo še bolj ponosni!«

**Oti Mertelj**, na predlog strokovnega kolegija glavne medicinske sestre v Splošni bolnišnici na Jesenicah.

Zaposlena je kot vodilna medicinska sestra za zdravstveno nego v polikliničnem traktu SB Jesenice in kot svetovalka pri oskrbi kronične rane v bolnišnici.

Predlagatelji so še posebej zapisali: » Oti Mertelj je s predanim, pozitivnim in doslednim delom tako na ožjem strokovnem področju kot z udejstvovanjem na društvenem področju (drži roko nad financami društva), prispevala pomemben delež k dvigu, ugledu in prepoznavnosti zdravstvene nege. Oti Mertelj vodi pri delu visok etičen in human odnos do bolnikov in svojcev. S tem daje najboljši zgled vsem zdravstvenim tehnikom in medicinskim sestram. Tudi zaradi njene toplote, Oti spoštujemo, cenimo in jo imamo preprosto radi!«

**Darinka Prešeren**, na predlog kolegija medicinskih sester in zdravstvenih tehnikov Psihiatrične bolnišnice Begunje.

Zaposlena je kot medicinska sestra na ženskem oddelku Psihiatrične bolnišnice Begunje.

Predlagatelji so še posebej zapisali: »Darinka Prešeren je na svoji dolgi delovni poti delovala na različnih področjih, predvsem na strokovnem, nato pa še na družbeno-političnem in sindikalnem. Ves čas je k aktivnemu delovanju na področju zdravstvene nege vzpodbujala tudi svoje sodelavce. Posebno želimo poudariti njene osebne kvalitete, empatijo do bolnikov in sodelavcev. Tako prvim kot drugim zna prisluhniti in v okviru svojih pristojnosti tudi strokovno svetovati. S svojim pristopom do dela vnaša med bolnike in sodelavce zanesljivost, umirjenost in človeško toplino. Verjamemo v našo Darinko!«

**Štefka Zalokar** na predlog Službe zdravstvene nege in oskrbe Bolnišnice Golnik – KOPA. Zaposlena je na oddelku za intenzivno terapijo in nego kot vodja negovalnega tima.

Zanjo so predlagatelji še posebej zapisali: »Štefka Zalokar zahtevnost dela stalno motivira k pridobivanju novih znanj, le ta uspešno prenaša tudi v prakso in na mlajše kolegice. Delo z bolniki je njeno veselje, njena prioriteta. Pri svojem delu je zelo natančna, vestna in strokovna. S posebno občutljivostjo pri delu zaznava vse probleme in nikoli ne pozabi poudariti vloge medicinske sestre pri delu z bolnikom. Sodelavci jo cenimo in spoštujemo, nanjo smo ponosni!«

Vsem zbranim v dvorani, še prav posebno pa nagrajenkam je zaželela vse dobro v Novem letu tudi podpredsednica Zbornice – Zveze za koordinacijo regijskih društev, gospa Darinka Klemenc. Predsednica društva se je ob koncu zahvalila vsem, ki so v preteklem letu sodelovali z društvom, še posebno sponzorjem in najožjim sodelavcem, ki so s svojim delom in prostim časom soustvarili pester mozaik dogodkov v letu 2003. Svojim nagrajenkam je zaželela prijeten vikend oddih v enem od slovenskih zdravilišč in v šali dodala naj bodo pozdravi na razglednici tako mikavni, da se bo število nominirank za priznanje Srebrni znak v prihodnjem letu še povečalo. S kupico rujnega smo nazdravili v Novo leto. Srečno tudi vam!